HÁZI PÉLDÁNY

Ludas Matyi

II. évfolyam, 33. (65.) szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1946 augusztus 25.

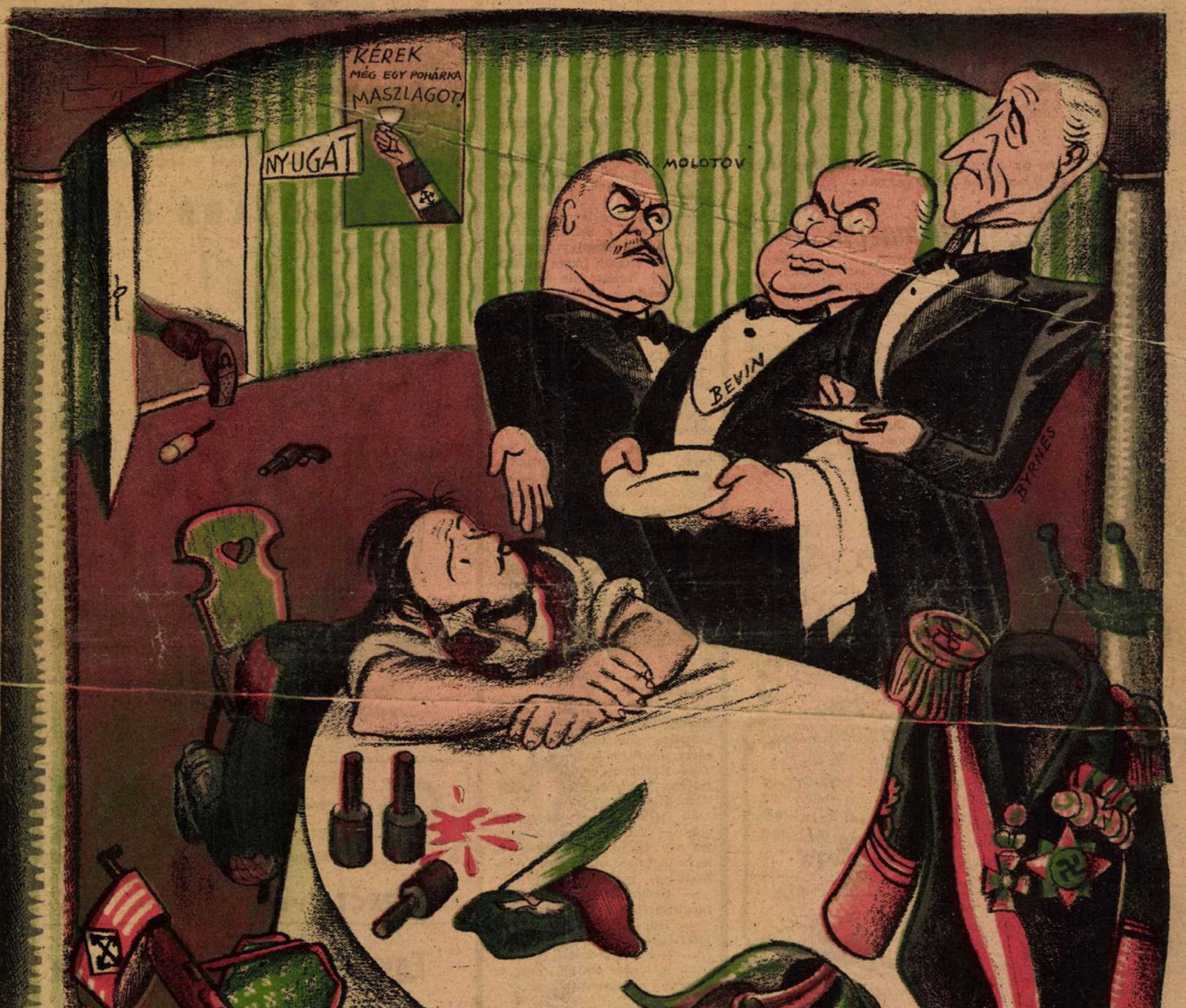
KÉREK
MÉG EGY POHÁRKA
MASZLAGOT!
NYUGAT
MOLOTOV
BEVIN
BYRNES
SZÜR

MOLOTOV: De főurak, azért, mert a szegény Magyar Miska későn ébredt fel, most vele akarják fizettetni az egész cehhet?!

Pénzszűke van!

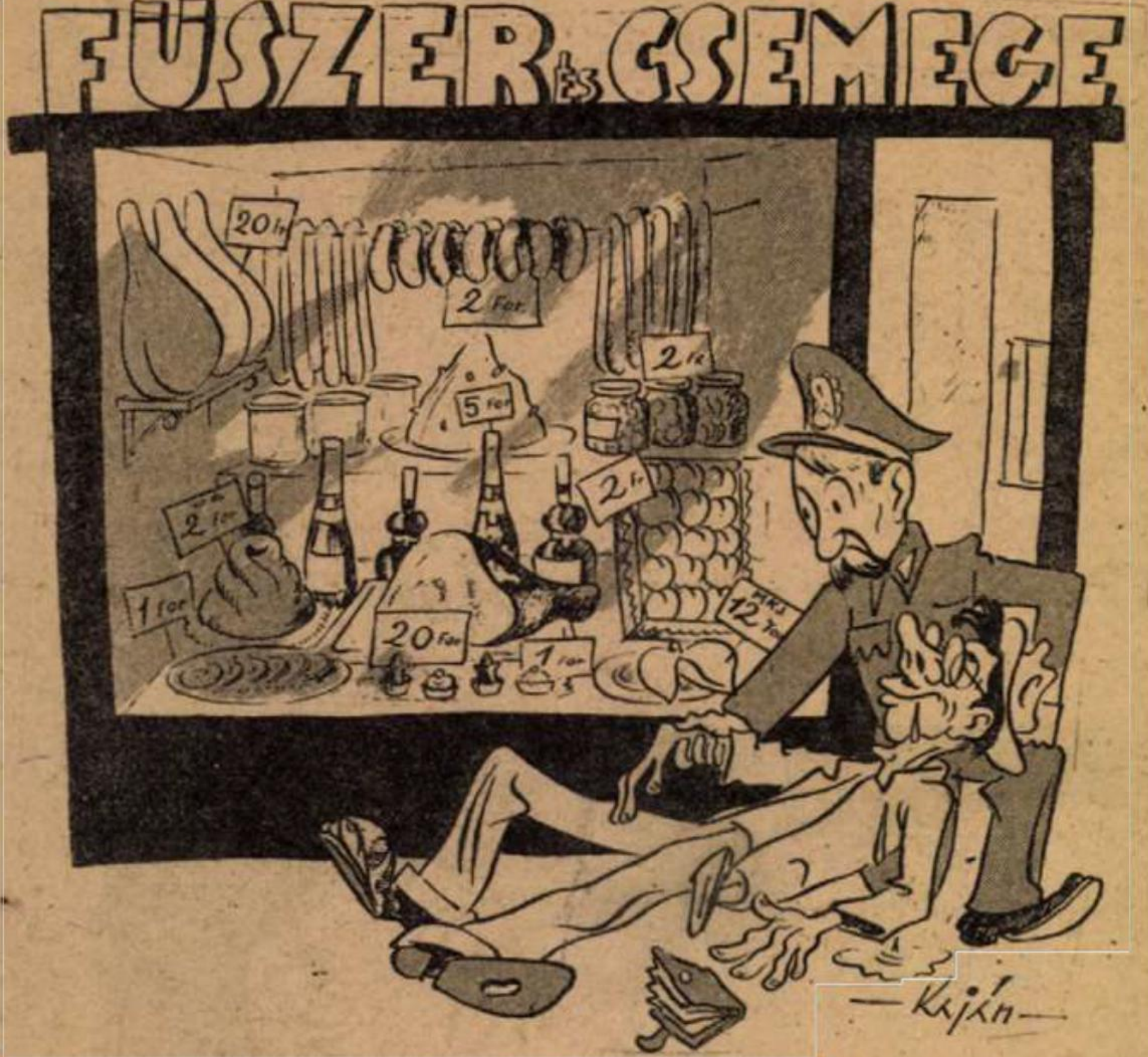

— Drága biztos úr, higgye el, szívesen hal éhen az ember, ha látja, hogy ilyen olcsó árak vannak...

Beszél a megjutalmazott

Minden lap megírta, hogy azokat a köztisztviselőket, akik éjjel-nappal dolgoztak a stabilizáció nagy munkájában, megjutalmazták. Lapunk munkatársának alkalma volt néhány szót váltani az egyik boldog megjutalmazottal, Blekk Vincével, aki ezeket mondta:

— Június vége felé történt, amikor észrevettem, hogy az árak magasabbak, mint januárban voltak. Határozottan az a feltevés alakult ki bennem, hogy infláció van s ennek az eredménye az, hogy minden drágul. Feltevéseimet kellően alátámasztva közöltem a Gazdasági Főtanáccsal, s egyben azt a nézetemet fejeztem ki, hogy valahogyan meg kellene állítani az inflációt. Rövid tervezetemben vázoltam, hogy egy új pénz kibocsájásával esetleg el lehetne érni valamit. A Főtanács ötletemet elfogadta, s most tulajdonképpen ezért kaptam jutalmat.

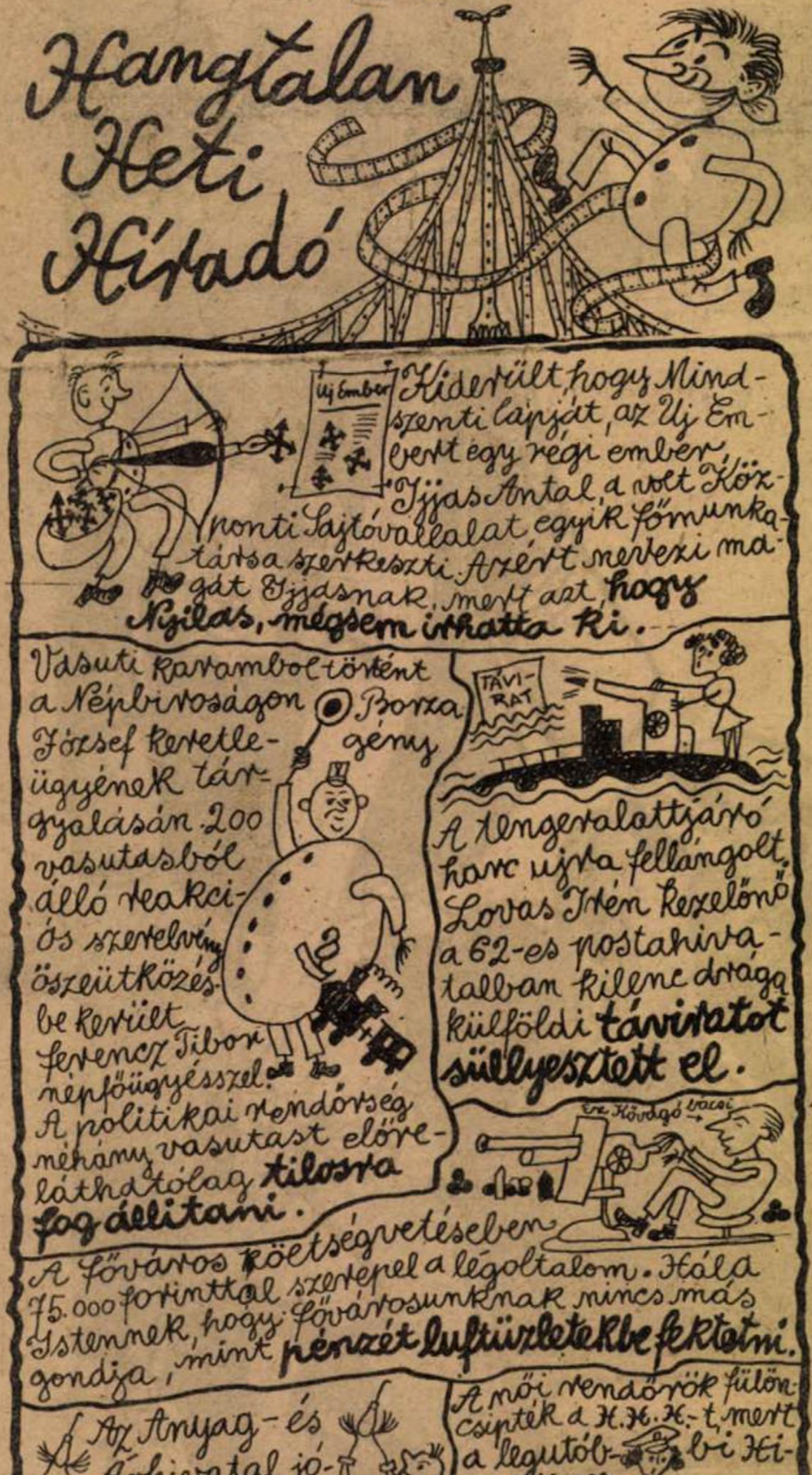

Kiderült, hogy Mindszenti lapját, az Új Embert egy régi ember, Ijjas Antal, a volt Központi Sajtóvállalat egyik főmunkatársa szerkeszti. Azért nevezi magát Ijjasnak, mert azt, hogy **Nyilas, mégsem írhatta ki.**

Vasuti karambol történt a Népbiróságon Borza József keretlegény ügyének tárgyalásán. 200 vasutasból álló reakciós szerelvény összeütközésbe került Ferencz Tibor népfőügyésszel. A politikai rendőrség néhány vasutast előreláthatólag **tilosra fog állitani.**

A tengeralattjáró harc ujra fellángolt. Lovas Irén kezelőnő a 62-es postahivatalban kilenc drága külföldi **táviratot süllyesztett el.**

A Főváros költségvetésében 75.000 forinttal szerepel a légoltalom. Hála Istennek, hogy Fővárosunknak nincs más gondja, mint **pénzét luftüzletekbe fektetni.**

Az Anyag- és Árhivatal jóvoltából izmosodnak a suszterek. **Állandóan emelik az árakat.**

A női rendőrök fülön csípték a H.H.H.-t, mert a legutóbbi Híradóban tévedésből **félreérthető** rajzot közölt róluk.

Mit szólsz hozzá kérlek alásan,

hogy milyen peches ember ez a Gordon?

— Miért peches?

— A pénzünket stabilizálta, de sajátmagát nem tudta stabilizálni a pénzügyminiszteri bársonyszékben.

— Hát bizony hamarabb kivonták őt a forgalomból, mint az adópengőt.

— És mit szólsz az utódjához?

— A forinthoz?

— Dehogy kérlek, a Ráczhoz?

— Ja, azt hittem kérlek alásan, az adópengőre gondolsz, mert annak a forint az utóda.

— Én most a Gordon utódáról beszélek, a Rácz Jenőről: ő lett az új pénzügyminiszter.

— Ez óriási! Ismét miniszter lett? Nahát, ezt bravúrosan csinálta a NOT.

— Mi köze a NOT-nak ehhez?

— Az imént mondtad, kérlek, hogy Rácz Jenő, aki nemrégiben a NOT előtt ült, most átült a pénzügyminiszteri bársonyszékbe. Ez egészen új figura. A NOT már nemcsak felment, hanem előléptet?

— Sajnos, ott még nem tartunk, kérlek. Félreértetted a dolgot. Nem Rátz Jenő, az Imrédy-kormány honvédelmi minisztere lett a pénzügyminiszter, hanem Rácz Jenő miniszterelnökségi miniszteri tanácsos.

— Hogyan? Igy megkerülik a ranglétrát? Egy miniszteri tanácsost előnybe helyeznek egy volt miniszterrel szemben?

— Ja kérlek, demokrácia van.

— Na és ki lett a másik új miniszter?

— A honvédelmi tárcát Bartha Alberttel, a Károlyi-kormány volt hadügyminiszterével töltötték be.

— Ezt nem értem. Hát itt folyton kivételeznek?

— Miért, kérlek?

— Minden volt kormányt előnybe helyeznek, csak pont Imrédy és Sztójai kormányának tagjaira pikkelnek. Nem lehet ezt megfellebbezni?

— Gondolod, érdemes volna megkisérelni a NOT-nál?

— Hagyjad, kérlek. Már a NOT-ban se lehet bízni.

— Hogy mondhatsz ilyet?

— A páter Szólás szökése nagyon kiábrándított kérlek alásan.

— Miért?

— A népbíróság felmentette és ő mégis külföldre szökött.

— Vajjon miért tette ezt a derék páter?

— Nyilvánvalóan azért, mert attól félt, ha ügye a NOT elé kerül, valami baj érhette volna.

— De hiszen egy páternek nem kell félni a NOT-tól. A Zadravetzet is szabadlábra helyezte.

— Jó, jó, de hátha Zadravetzcel kimerült a kontingens. Szólás páter biztosan úgy kalkulált: ami biztos, az biztos.

— Az internálási rendelethez mit szólsz, kérlek?

— Hallom, internálni fogják mindazokat, akik az ország gazdasági rendjét vagy békéjét veszélyeztetik.

— Na akkor a baloldali pártokra is sor kerül.

— Hogyan kérlek?

— Sosem hagynak nekünk békét: folyton a reakció ellen izgatnak. Na szervusz, kérlek alásan...

Felel a miniszter

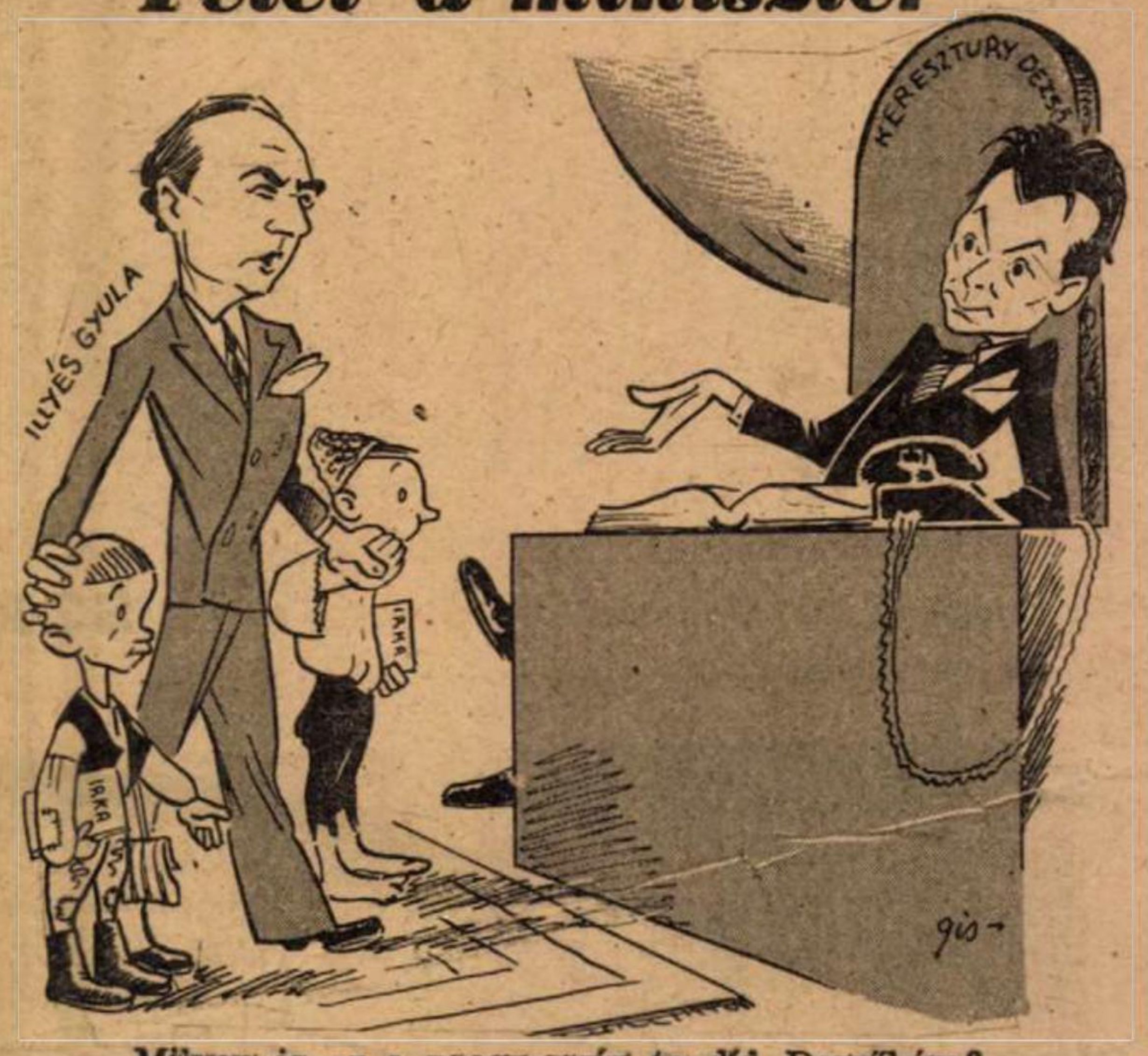

— Milyen is az a progresszív tandíj, Dezsőkém?
— Nagyon egyszerű: drága, drágább, legdrágább.

A LEGÚJABB DIVAT

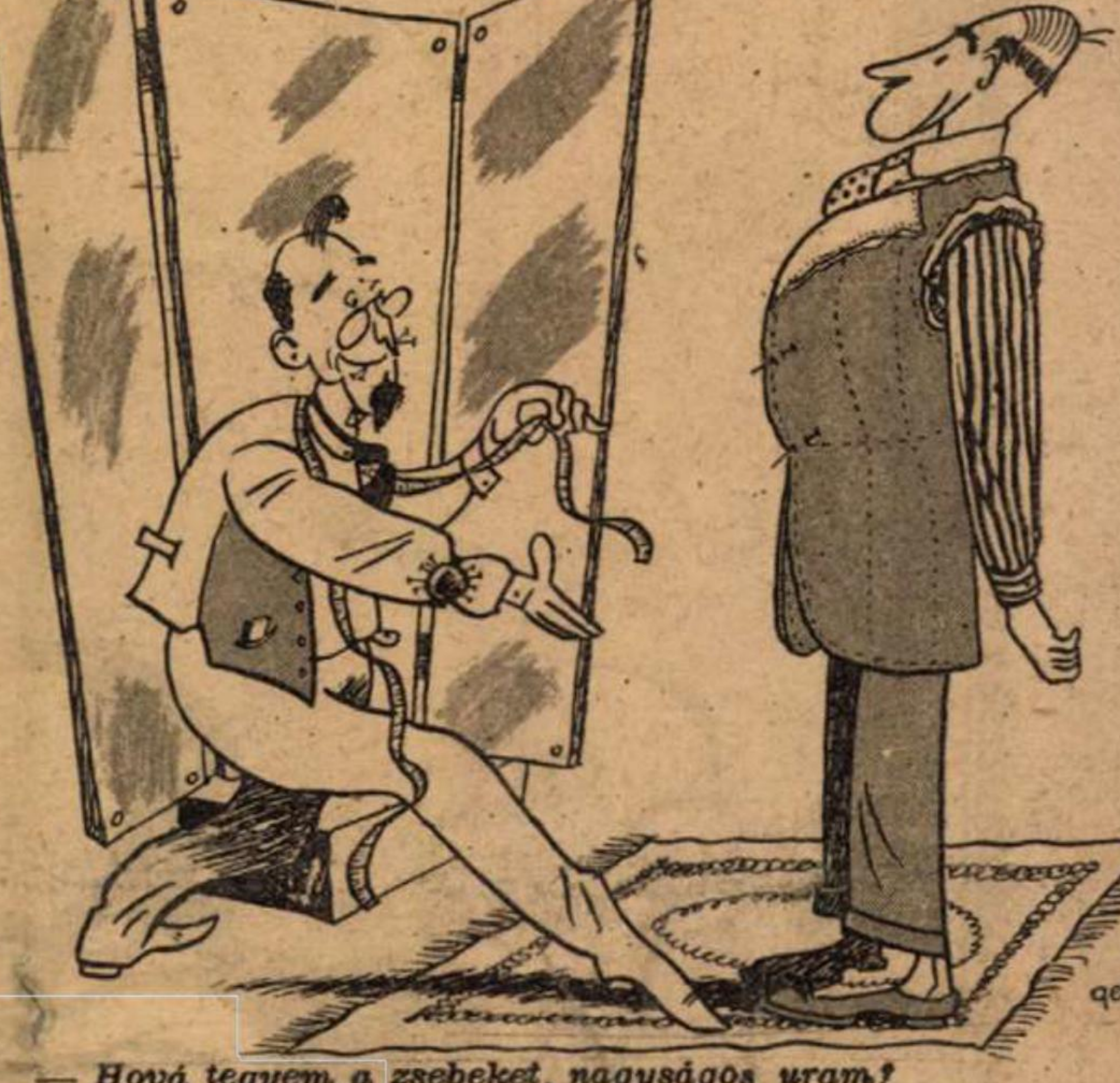

— *Hová tegyem a zsebeket, nagyságos uram?*

— *Várjon. Meddig tart ez a ruha?*

— *Legalább öt évig.*

— *Akkor nem kellenek zsebek. Addig pénzszűke lesz.*

Érzékeny az arcbőre? **CORRECTA**
Szenved a bor tválkozásnál? **CORRECTA**
Szereti a tükörsima arcot? **CORRECTA**
borotvakrém vagy borotvapehely
Egy kisérlet meggyőzi Önt!
CORRECTA vegyipar, Bpest, Dob-utca 27

Egy kis árva sír magába

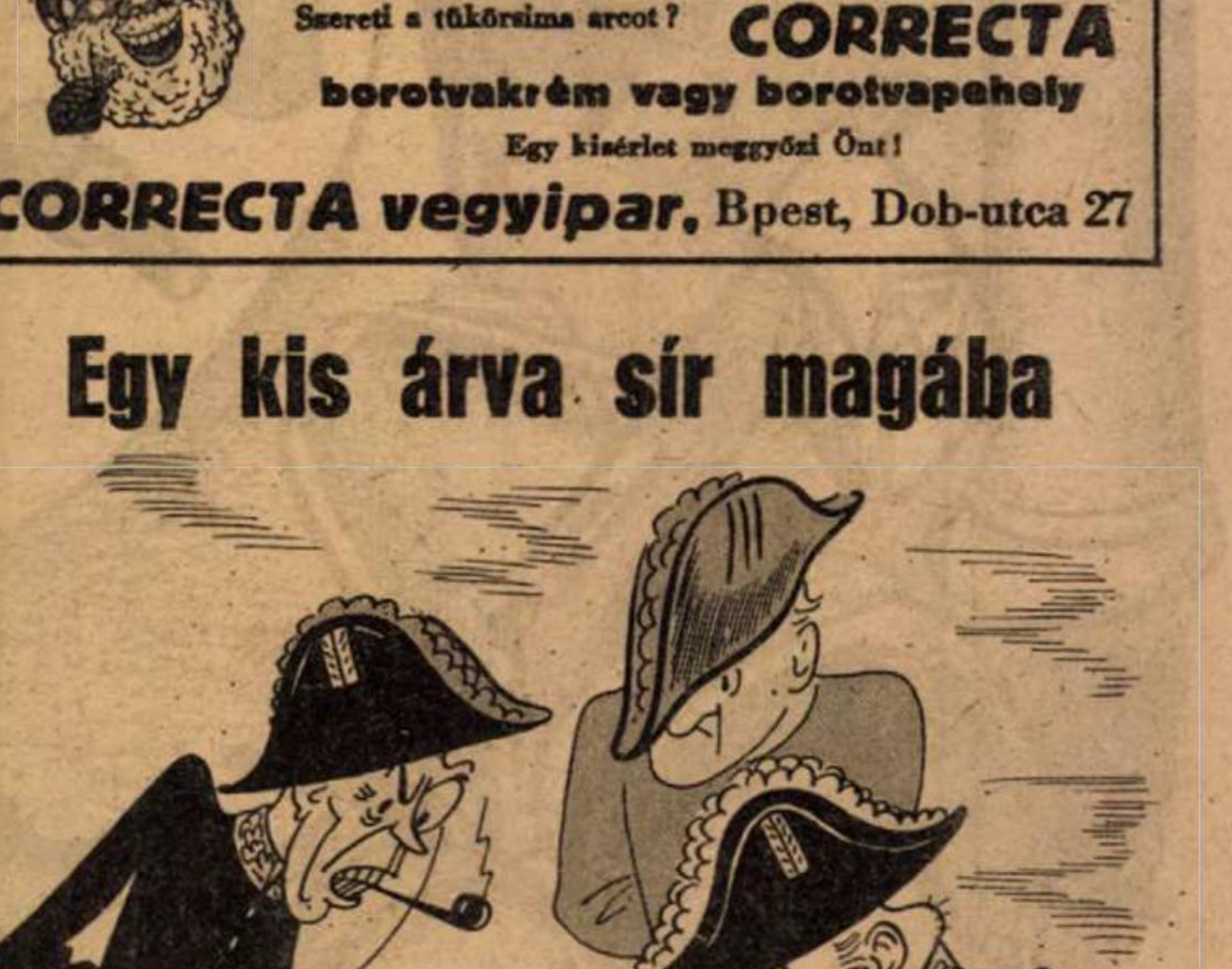

— Miért sírsz, kicsi?
— Mert még csak ötéves vagyok és már nem törődik velem a kutya sem...

Zsazsa a szabadláb küszöbén

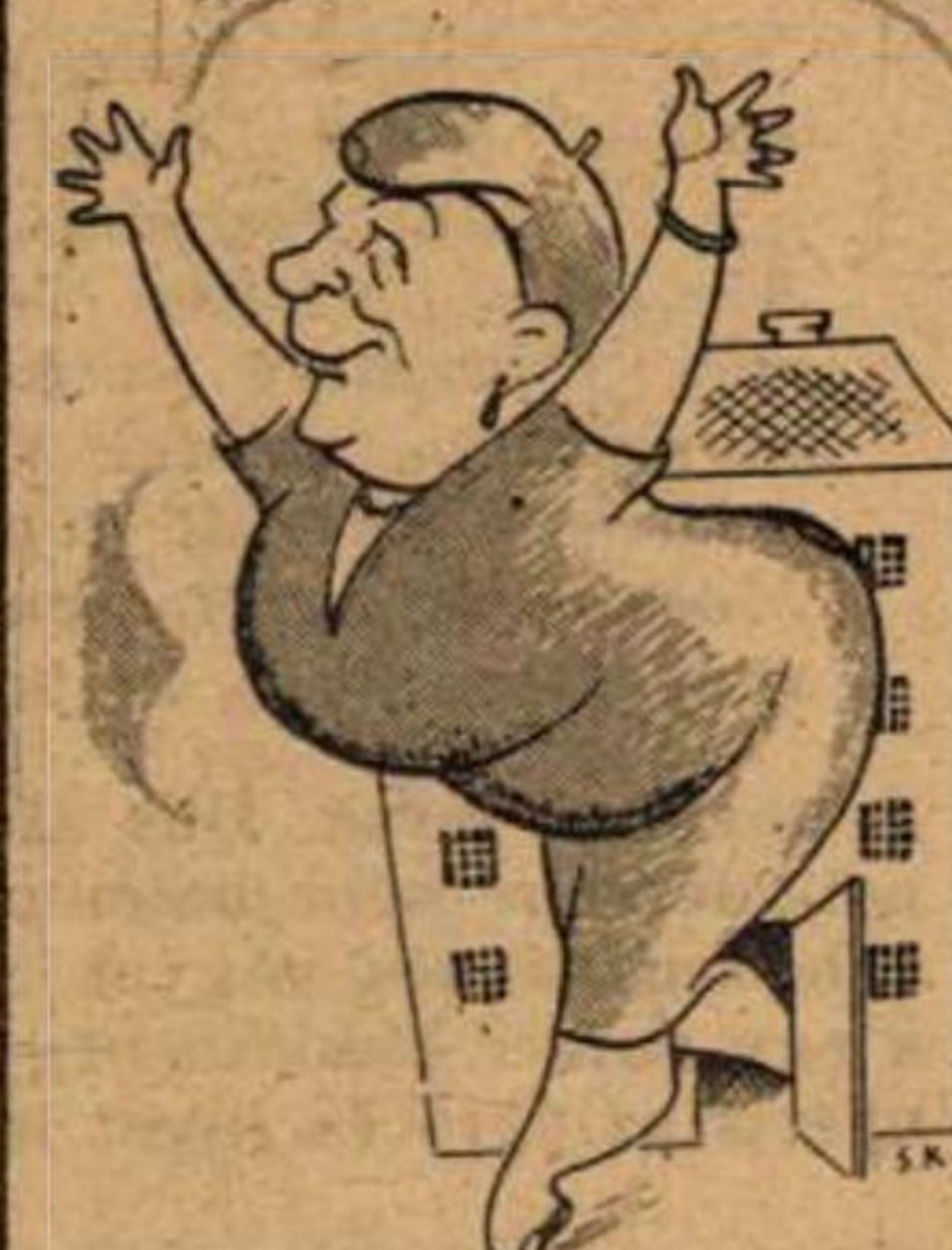

— Ezt a pehhet! Én szabad vagyok, a Magyar Színház pedig be van zárva . . . .

Aranyhalak, ha találkoznak

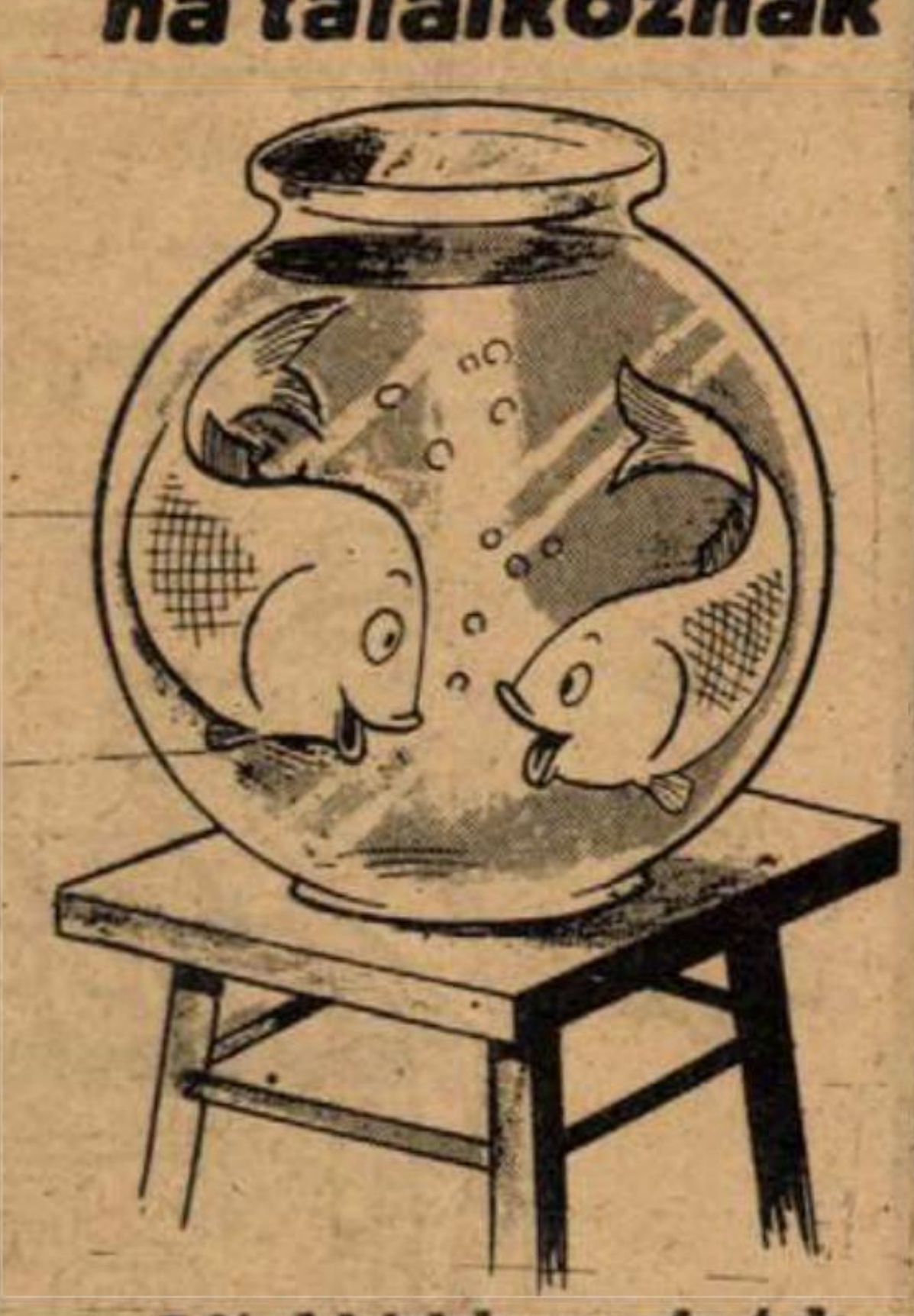

— Látod kérlek, megúsztuk... Letelt a határidő és nem vagyunk beszolgáltatva . . .

Új fegyver a rendőrség kezében

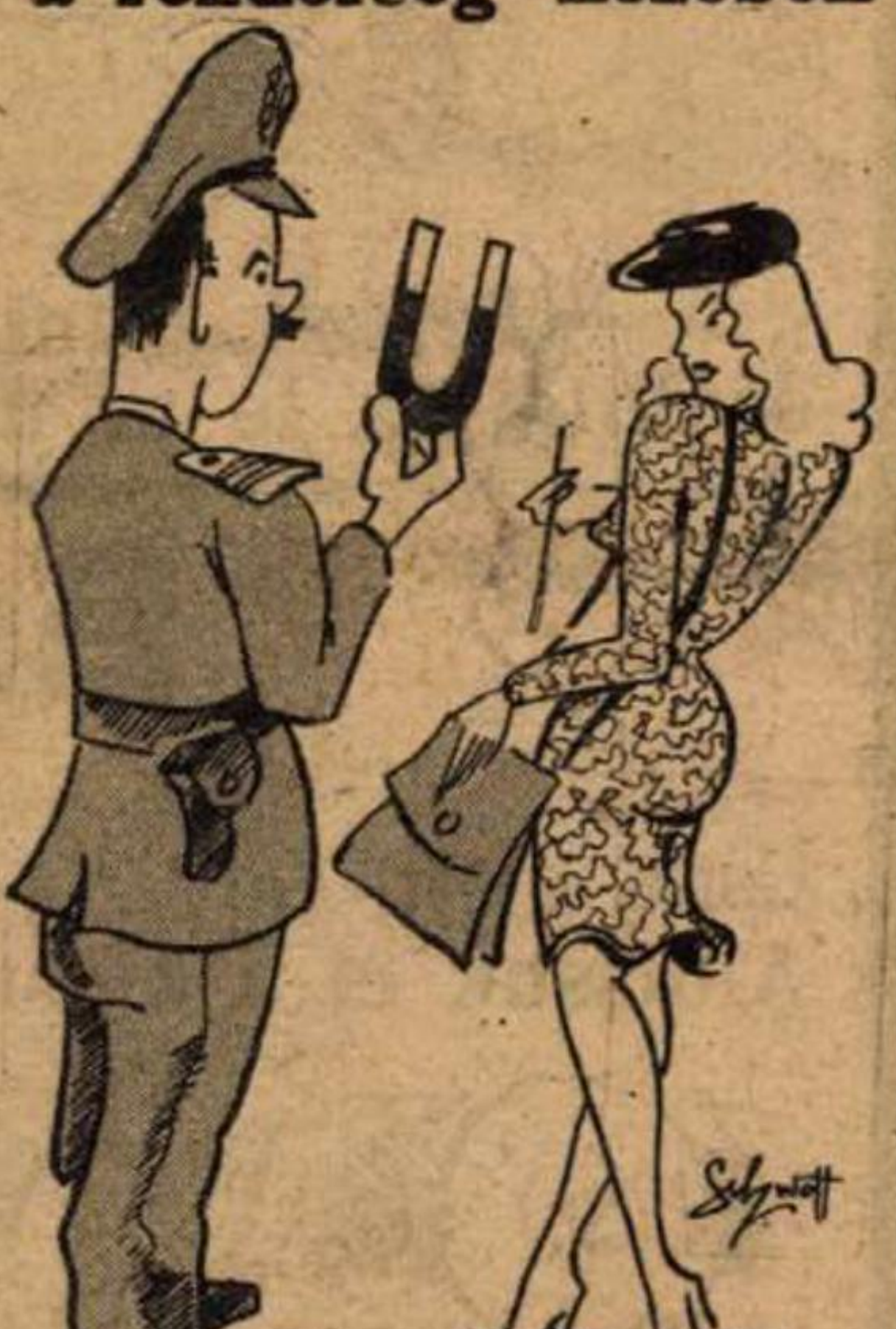

— Látja, kisasszony, én mágnessel keresem az aranyat. És maga?

— Én mágnással.

Szegény ember öröme

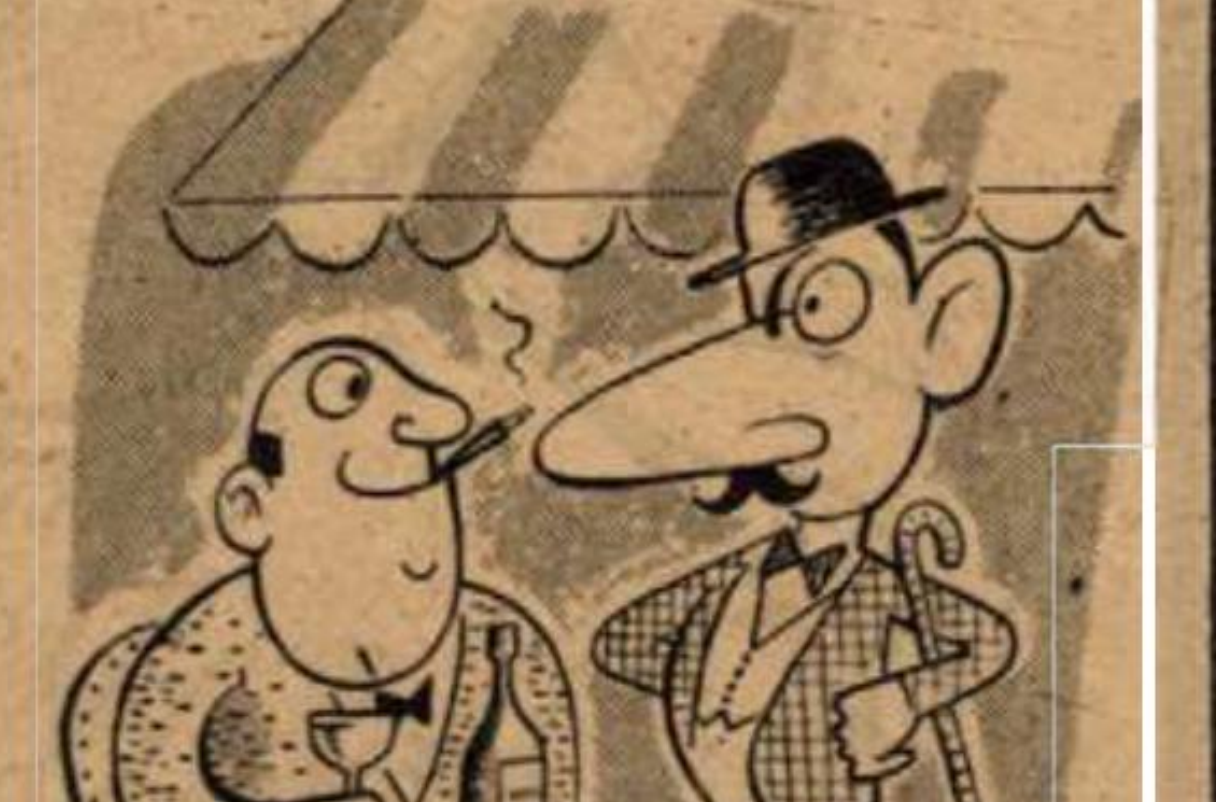

— Óriási! Már második hete folyik a békekonferencia!

— Na és mért örül maga ennek?

— Mert még mindig nem tört ki a háború!

Gundel
Gellért étterme és terrasza
megnyílt!

. . . és mi lesz azután?

Írta: Tabi László

1987-ben történt, hogy a Magyar Hazafiak Országos Pártjának rétvári körzete a rétvári Korona-szálló dísztermében összvezetőségi ülést tartott. Az ülésen Hurdlicska Tódor országos pártfővezető mondott megnyitóbeszédet.

— A zsidókérdést pedig — mondta a hallgatóság zajos lelkesedése közben — végre meg kell oldanunk, mert a zsidókérdés, igenis, a zsidókérdés az a kérdés, amely elsősorban . . .

Idáig jutott a beszédben, amikor felpattant a terem ajtaja és Klösch Ervin országos párttitkár sietett be rajta. Az elnökhöz sietett, a füléhez hajolt és súgott valamit. Hurdlicska erre intett Szvicsek Gedeonnak, a párt országos alelnökének s aztán a titkárral együtt hárman szó nélkül otthagyták az ülést. Autóba ültek s egy óra mulva a pesti Rókus-kórház előtt szálltak ki.

Aggodalmas arccal nyitottak be a kórterembe. A 7-es ágyon lehúnyt szemmel ott feküdt Groszmann bácsi. A Garay-térről hozták be a mentők.

— Él még? — kérdezte reszkető ajakkal Hurdlicska Klösch Ervintől s mert igenlő választ kapott, odalépett a beteghez és megfogta a kezét.

— Hogy van, drága Groszmann bácsi? — kérdezte.

A beteg nyögött egyet. Szvicsek Gedeon megigazította a párnáját és megcsókolta Groszmann bácsi homlokát.

— Ne féljen, Groszmann bácsi — mondta, — meg fog gyógyulni. Nem lesz semmi baj. Egy-két hét mulva talpraáll és elfoglalhatja újra a hivatalát a Garay-téren.

Klösch Ervin ezalatt a főorvosért sietett és vele együtt jött vissza. Azt mondta Hurdlicska a főorvosnak:

— Groszmann bácsit a nemzet a saját betegének tekinti. Kövessenek el mindent, hogy életben maradjon.

A főorvos — egyébként szintén tagja a pártnak, — kijelentette, hogy azonnal konziliumot fognak tartani.

— Kegyeskedjenek addig kint várakozni, — mondta és üzent az orvosokért.

Hurdlicska, Szvicsek és Klösch cigarettázva sétálgattak a folyosón fel és alá.

— Nem kell aggódnod — vigasztalta az alelnök Hurdlicskát, — az orvosi tudomány nagyon fejlett. Groszmann bácsi alig hatvanéves. Bizonyosan talpraáll.

A főorvos jelent meg a terem ajtajában. Odarohantak mindhárman.

— Nos? — kérdezte Szvicsek alig mozgó ajakkal.

— Meghalt, — mondta halkan a főorvos. — Sajnos — tette hozzá, mert lelkes tagja volt a pártnak.

Hurdlicska leroskadt egy székre. Egész testét rázta a zokogás. Klösch szívesen vigasztalta volna, de a vigasztalás nem tartozott az országos párttitkár reszortjába.

— Mi lesz velünk — jajdult fel Szvicsek, — nincs többé Groszmann bácsi . . .

Hosszan és hevesen zokogtak. De Klösch emlékeztette őket, hogy vissza kell menniök Rétvárra, hiszen az ülést csak felfüggesztették, de nem zárták be. Kocsiba ültek és visszamentek.

— Uraim — mondta Hurdlicska a Korona-szálló dísztermében, — fontos bejelentésem van. Ezelőtt másfél órával meghalt Groszmann Izidor, az utolsó zsidó Magyarországon. E váratlan haláleset természetesen nem lehet akadálya annak, hogy fontos ülésünket, amelyen a párt jövőesztendei irányvonalát kívánjuk meghatározni, abbahagyjuk. Tehát...

Hirtelen elakadt. Néhány másodpercig tátott szájjal nézett maga elé, mint egy ponty. Kis verejtékcseppek jelentek meg a homlokán.

— Akar valaki szólni? — nyögte ki nagynehezen végül és megtörülte a homlokát. De senkisem akart szólni.

— Ő az elnök, ő beszéljen — súgta oda Stefáncsics kerületvezető a szomszédjának.

És így állt ott Hurdlicska és így ült ott az értekezlet, szótlanul, tátott szájjal, nyitott szemmel, de némán, mint a halottak.

Nem volt több zsidó az országban.

Nem tudtak miről beszélni.

Nagyon szomorú...

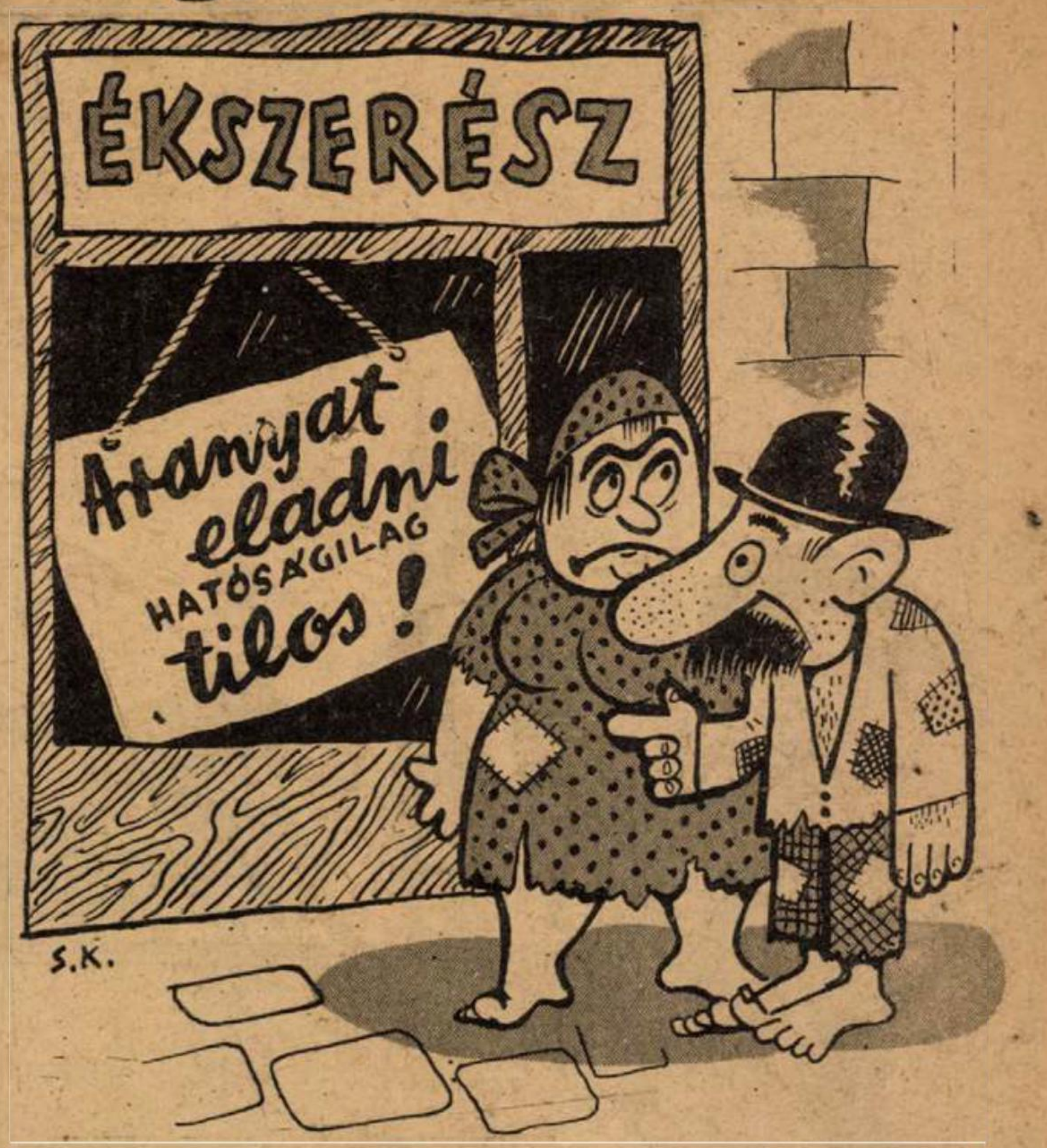

— A fene vigye! Éppen venni akartam neked egy diadémot!

Könnyítik a terheket!

(100 kiló búza őrlési díja 25 kiló búza)

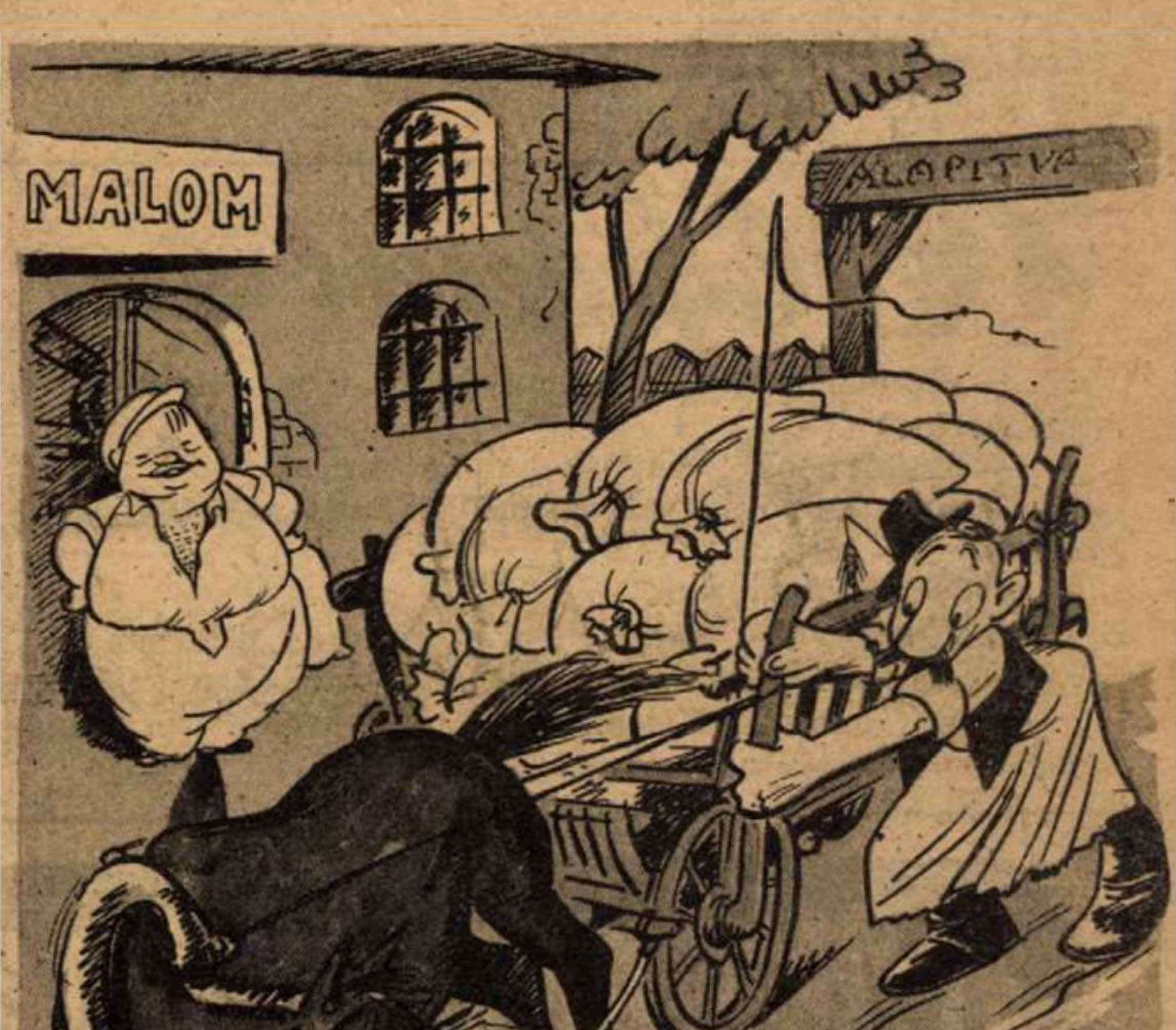

— Ne búsulj, Muci, visszafelé nem lesz ilyen nehéz a szekér . . .

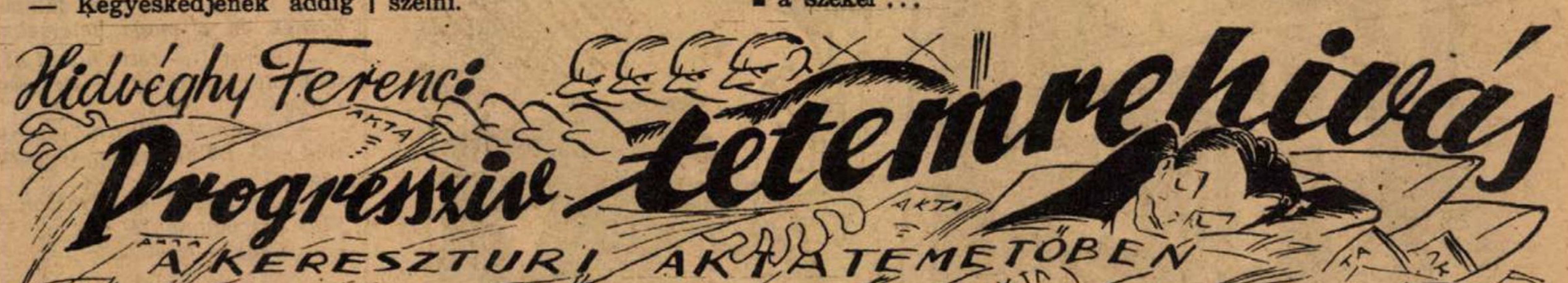

Hidvéghy Ferenc: Progresszív tetemrehívás

A KERESZTURI AKTATEMETŐBEN

A hómani sötét erdőben
Álva találták Kultusz Dezsőt,
Még gyanu sem volt gyengéd szívében,
Tehettek bármit, mint azelőtt
Mind a tanügyi tisztviselők.

Pihenhet tőle most a sok akta,
Mit hoz a posta nap-nap után,
Ki se teríttteti, nem is iktatja,
Nem néz bilkei papp had után,
Még a Kis Szaléz is tabu tán.

Állata őrzeni négy államtitkárt,
„Akta az ajtón se be, se ki!"
„Hátha az Orsós kérné, ki itt járt
A katedráját?" — „Vissza neki!
Jaj ki szegénynek kedvét szegi!"

„Jöjjenek ők is, ifjú baráti!"
Sorra belépdel sok dalia,
Dolmányuk díszes, echt Nagykovácsy,
Velük kulturánk bősz Balija,
Hómannak vitéz Hász Alija.

Jön Alma Máter apraja nagyja,
Hírig is itt van, Simon a fess
S jön egy kis páter, puskáknak atyja,
Ruhája gyöngyös, vére heves,
Dezsőre — úgymond — ügyet se vess.

Jöjjön katedrák náci delnője,
Jöjjön volksbundi Bund Abigél,
Jöjjön, hogy nyilát ő is kilőjje,
Mult idők szelleme itt amíg él:
A demokrácia a hadicél.

Haja se görbül, jajja se hallszik,
Ily csekélységért feddést se kap,
Mert a hatóság itt kicsit alszik,
Bund Abigél sem lesz sose rab,
Feloldozta egy gyöngyösi pap.

Szalézzel — mondá — testvérként éltünk,
Közöttünk soha nem vala gát,
Bélistától mi cseppet se féltünk,
Míg Dezső alszik, fogja magát
S küld tán a kultusz kis malagát.

Reakciónk már progresszív fúr itt,
Tussolni, dalolni se szégyell,
Altatja dallal a Keresztúryt,
Mert csak úgy játszik e legénnyel,
Mint magas tandíj a szegénnyel.

A nagy teherpróba

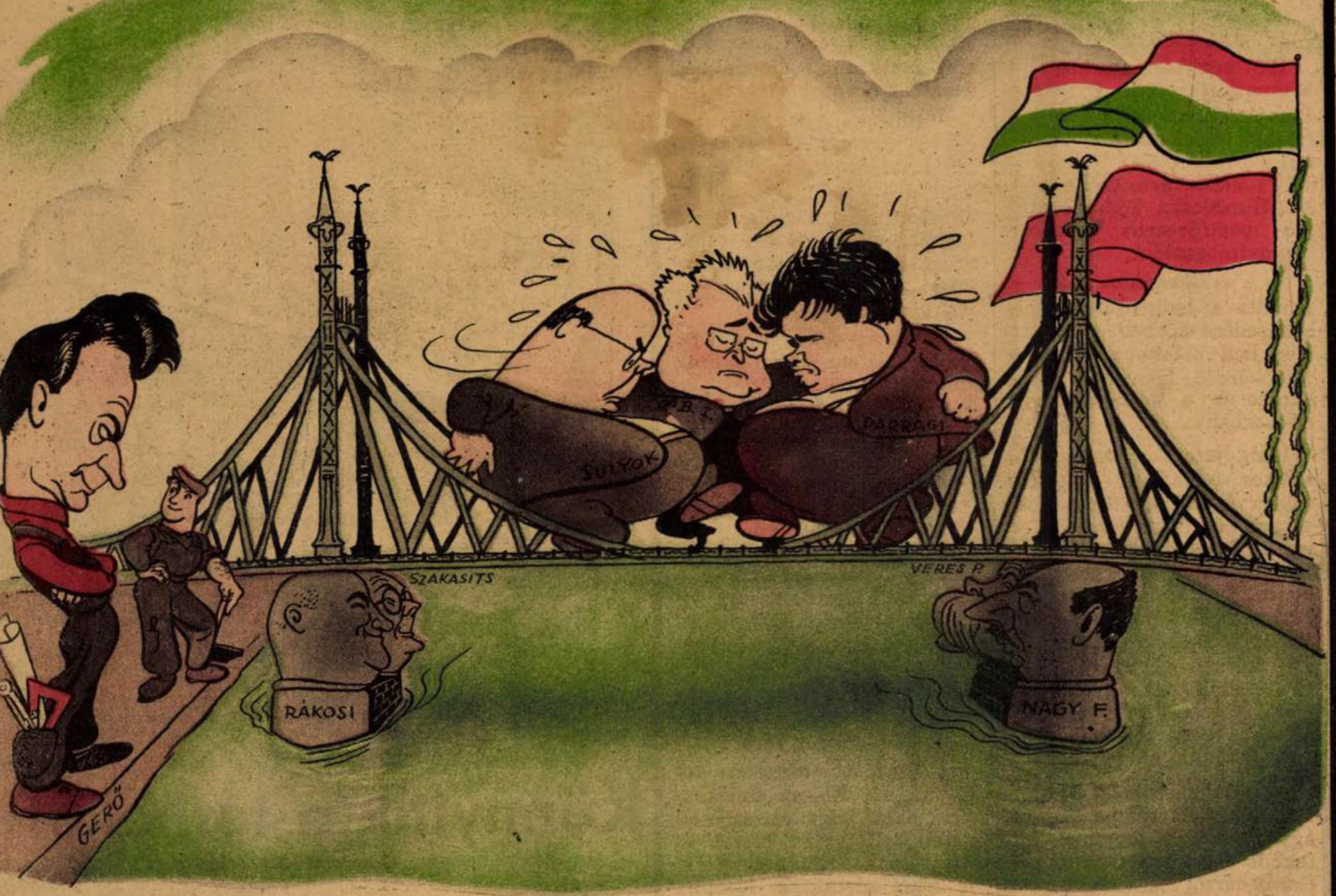

Hídépítő munkás: Látja, Gerő elvtárs, még ezt a megterhelést is kibirja a mi Szabadságunk!

A 7 legédesebb vicce

— Rumot kaphat a dohányjegy 6-os szelvényére, Kelemen úr!

— Mondja már! Antialkoholista vagyok.

— Két dohányjegyet válthat be ezen a héten, Kelemen úr!

— Nem dohányzom.

— Konzervhúst kaphat a C-szelvényre, Kelemen úr!

— Zágson! Vegetárius vagyok.

— Hát mondja, Kelemen úr... Mi öröme van magának akkor az egész jegyrendszerből?

A mót megtette Kötelességét...?

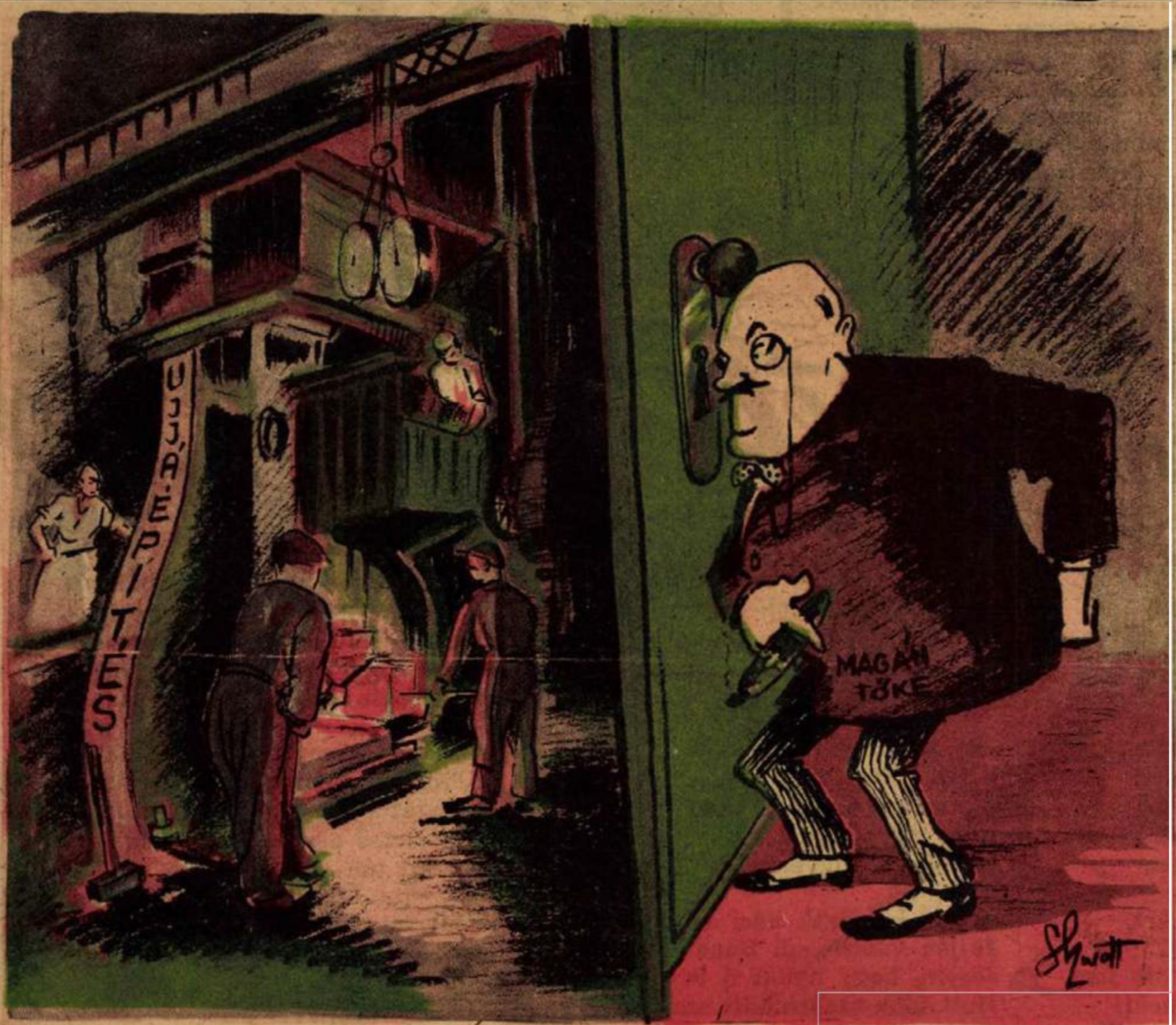

— Rendbehozták a gyárat, rendbehoztak engem, itt az ideje hogy kirúgjam őket...

Pankráció

Már az egész aréna zengett a felháborodástól, de Abu ben Shika, vagy ahogy hívei nevezték: „az arab barom" ma sem zavartatta magát. Fogai mohón keresték a földön heverő Budaváry ütőerét, majd még egyet-kettőt csavart a szerencsétlen lábfején, miközben gyűrűsujjával szórakozottan kotorászott a magyar bajnok szemüregében.

Budaváry még hármat hörgött, aztán elnyúlt. Végtagjai rendetlenül hevertek körülötte, tekintete pedig fennakadt egy csinos nőn az első sorban. Abu ben Shika még egyszer kötelességszerűen a fülébe rúgott vetélytársának, mire természetesen kitört a vihar.

A nézők egész testükben reszketve, örjöngve rázták öklüket.

— Agyonverlek...! — üvöltötte egy idősebb szabómester. — Már megint durvultál, te dög!

— Miért tűrik ezt? — fuldokoltak többen a gyönyörűségtől. — Hiszen ez egy szadista őrült! Eltörte szegény Budaváry lábát...!

— Na és...?! — csattant fel egy gerincsorvadásos fiatalember a tolókocsiból. — És ha eltörne? Férfiak vagyunk, vagy nem...? Nevetséges.

— Nevetséges? — hördült fel egy elborult tekintetű adóhivatali segédmunkás. — És ha magát jól szájonvágnám, az mi volna...?!

— Na, na, apuskám — lépett közbe bömbölve a tolókocsi tolója, — előbb játszadoznék én a maga beleivel...!

— Barom! — tette hozzá később magyarázólag. — De még milyen!

— Barom?! Nesze, ez a tiéd...! Béla, segíts, légyszíves...!

— Az anyád ne sirasson...! Fiúk. itt vagytok?!

— Csak a fejét...!

*

Lassanként minden elcsendesedett.

Az életveszélyesen megsebesült nézőket elszállították a mentők, számosan a saját lábukon vánszorogtak haza, úgyhogy az összetört padok közt már csak néhány tucat betaposott bordájú ember hevert.

Budaváry, a magyar bajnok tűnődve nézett végig az arénán.

— Tudod, Géza — fordult oda Abu ben Shikához, — az embernek elmegy a kedve a foglalkozásáról. ha arra gondol. hogy mindennap látnia kell ezeket közönséges dúrva alakokat...

ifj. Hont Ferenc

EGY ÉHES EMBER GYÉR FÜVET ZABÁL...

A katolikus sajtó mély bánatára, régóta hallgat Mécs László, a kiváló pap-költő, az Egyedül Vagyunk ház poétája, aki leghivatottabb lenne Mindszenty hercegprímás főpásztori körleveleinek programját rigmusokba szedni. Olvasóink kétségtelen örömére sikerült egy idáig ismeretlen Mécs-verset felfedeznünk s azt ezennel rendelkezésükre is bocsátjuk.

A parkban járok. Dús álomhomokra
halk lépteim sóhajbakancsban lépem,
a bokrok bűnös vágyat orgiáznak
s egy ember bukkan négykézláb elébem,
nyerít az égre és füvet harap.

Köröttem minden szűzi, égi tiszta,
Schmoll-pasztaként a lelkem tündökölget
míg tányér-ajkam fülemig cibálja
pajkos vihánca jókedv-ördögöknek
s egy éhes ember gyér füvet zabál.

Öt évig csorgott hajdan kint a vérben,
öröm-zenét a halál harsonázott,
golyó-manók fülébe incselegtek,
Istenben hitt és végül hazamászott,
most lucernázik egytál-ételen.

Testvér! — mondom, mert tiszta, jó a lelkem
és hattól nyolcig mindig nyitva van,
testvér, trappolj a szomszédos bokorhoz,
ott szebb a fű és jobb a nyihaha
és nagyra nőnek Isten lovai.

Megy boldogan és lassan eltűnődöm,
egy égi nyájnak hittől-vemhes őre,
hogy összeszedném minden éhes embert
s kivinném őket egy nagy legelőre,
hol várna rájuk jóllakott rogyás.

Hol várna rájuk béke-gazdag étek,
angyalkezekkel ültetett saláta,
alázat-kávé sárga kutyatejjel,
szeretet-kóró, giz-gaz, szarka-lába
és hullana rájuk égi vitamin.

Mennék velük csillagleső szemekkel,
terelve nyájam ördög ellenében,
ők jámboran a jó füvet harapnák,
én fogyasztgatnám egyszerű ebédem
s a lélek-pocak halk imát korogna.

Darvas Szilárd

Aprópénz-hiány van!

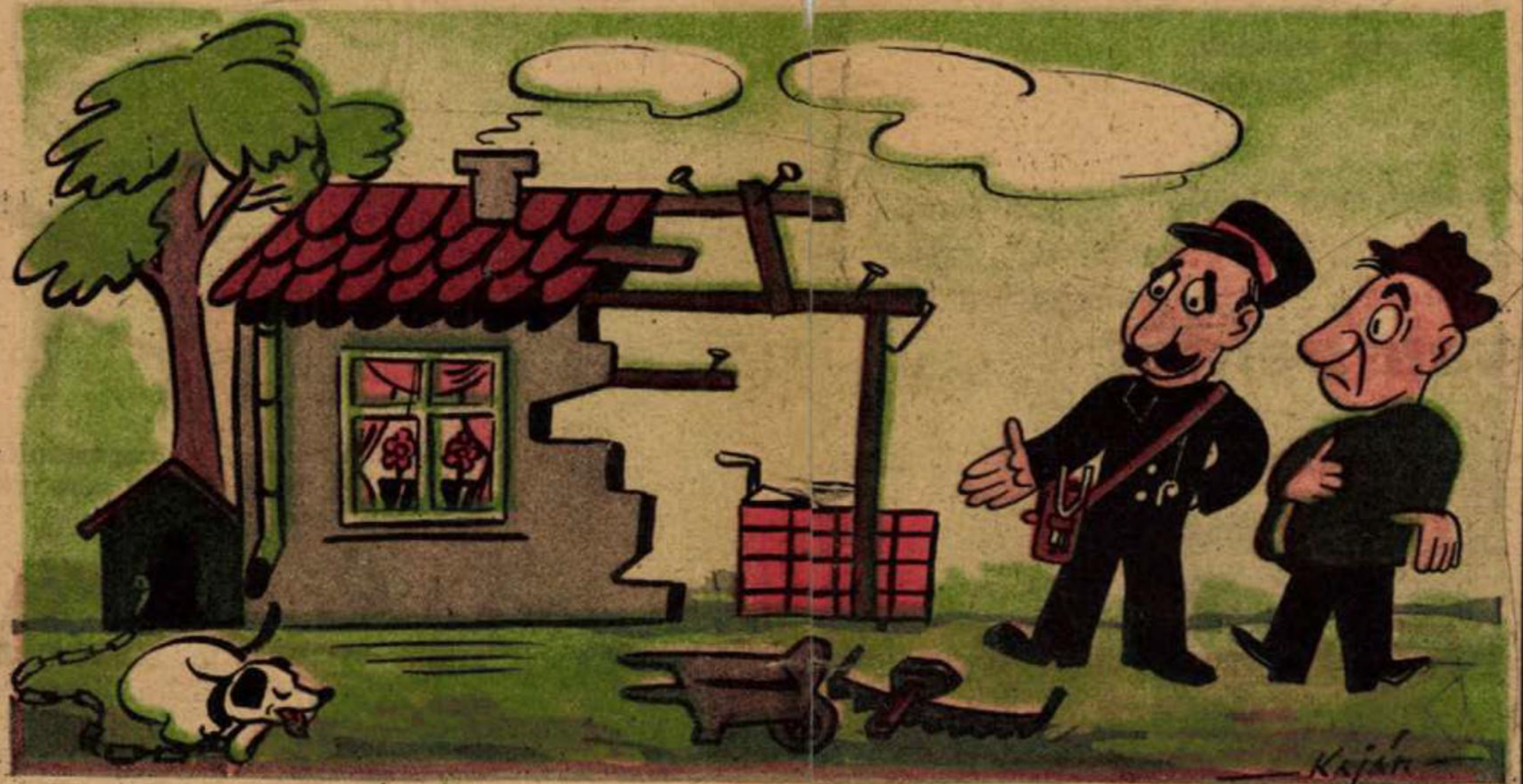

— Tetszik látni, már itt tartottam, amikor kerek összegre szállították le az átszálló árát...

Szárazdajka

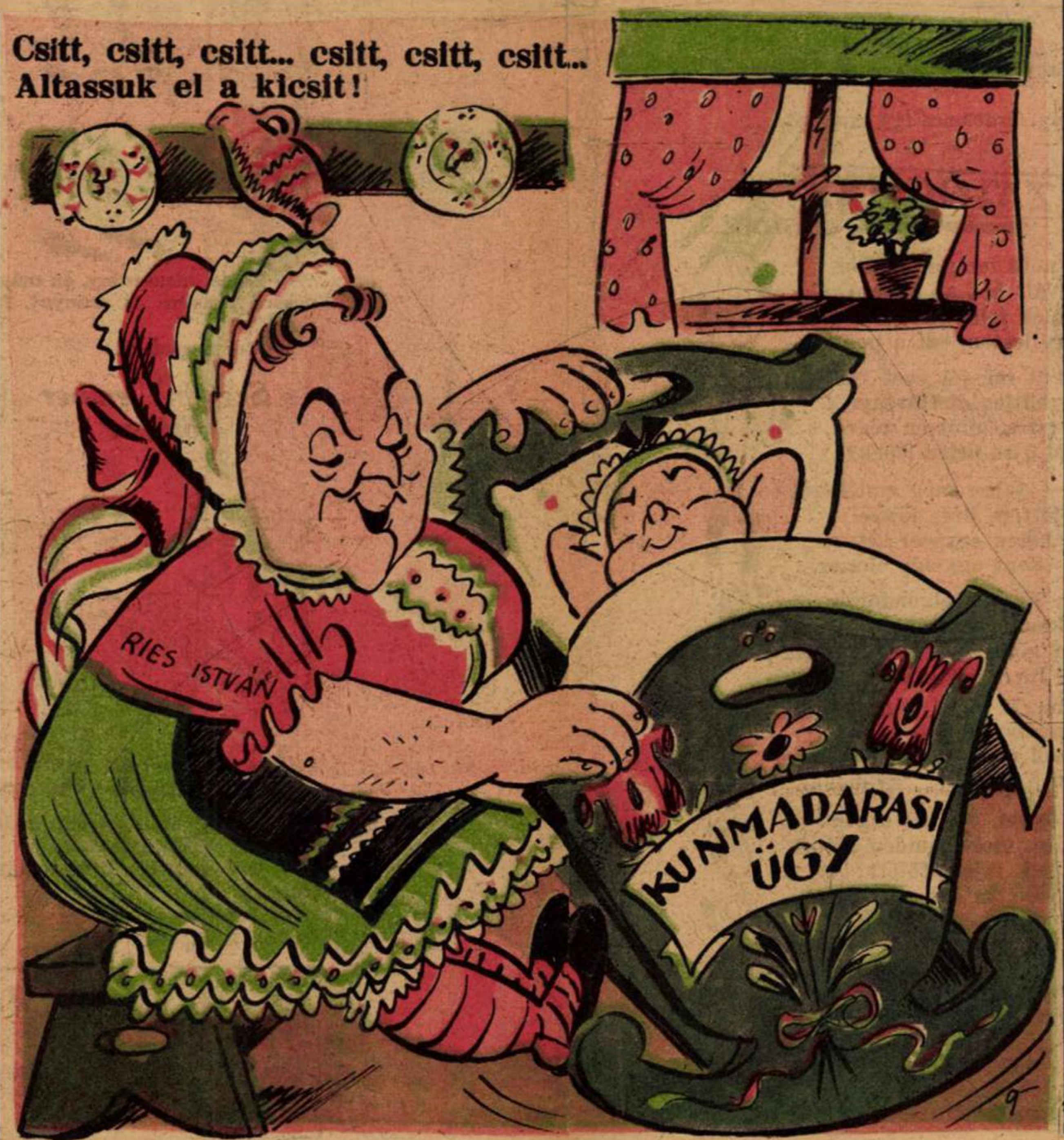

Csitt, csitt, csitt... csitt, csitt, csitt..
Altassuk el a kicsit!

Celestin vagy Floridor?

NEBÁNTSVIRÁG

a politikai Vígszínházban

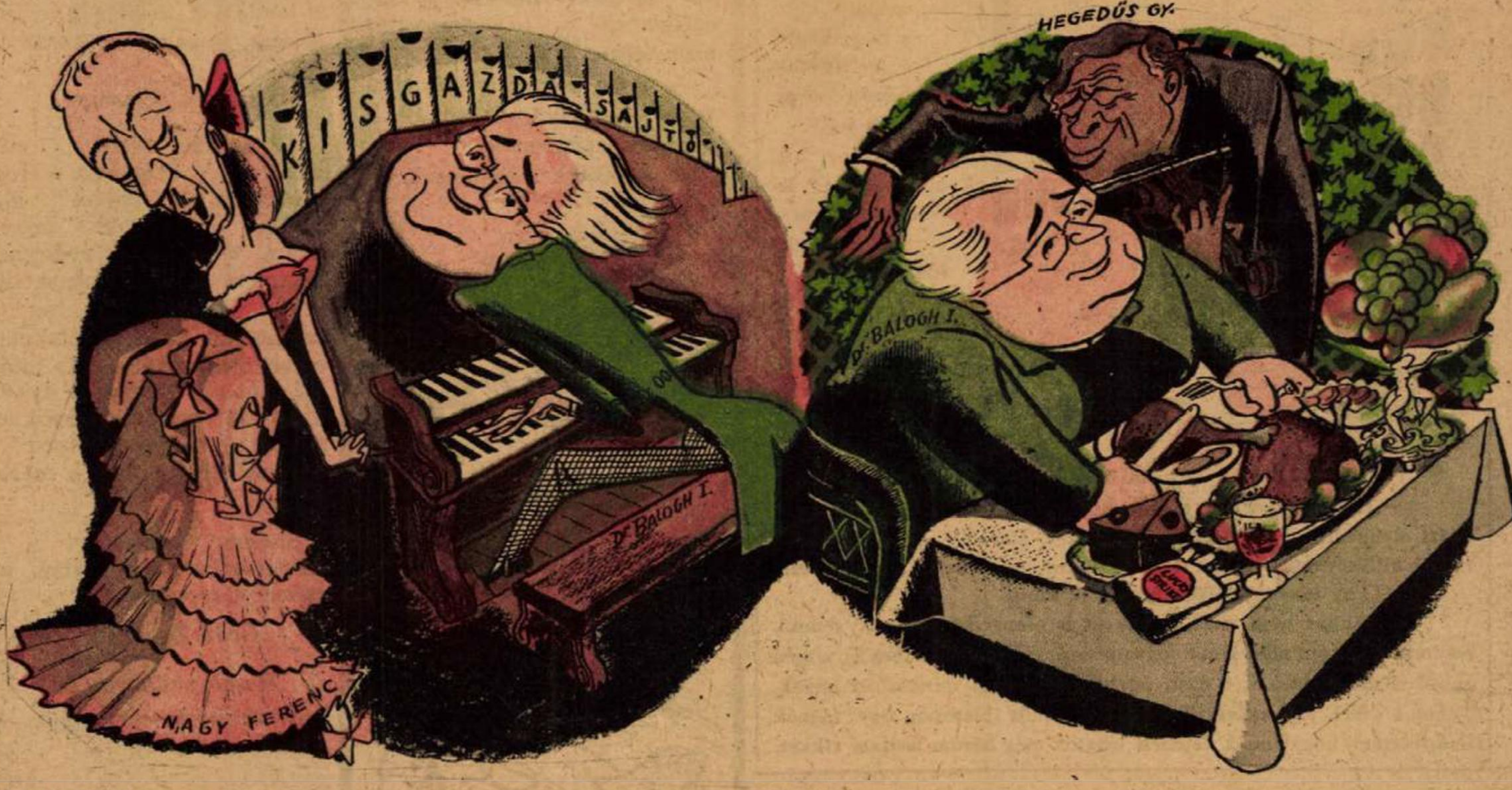
KISGAZDASAJTÓ
Dr. BALOGH I.
NAGY FERENC
HEGEDŰS GY.
Dr. BALOGH I.

BALOLDALI kép

CELESTIN, a kisgazda kegyházfi ájtatos lélekkel és virtuóz kézzel játszik a házisajtóorgonán. Kisded játékát néha ének, néha csak fütty kíséri.

De ugyanez a Celestin este már mint

JOBBOLDALI kép

FLORIDOR, világi életet is él. A Gundelnél költi el szegényes vacsoráját és szerény államtitkári fizetését. Jókedvében a Baloldali Blokk nótáját is elhúzatja kedvenc prím Hegedüsével.

Ki a forint apja?

Ez a kérdés sürübben fordul elő, mint a forint maga. Ezért elhatároztam, hogy kikutatom a titokzatos atyát. Egyrészt, hogy gratuláljak neki, másrészt, hogy kölcsönkérjem gyermekét. Nálam igazán jó helye van.

Az anyakönyvvezetőnél így világosítottak fel:

— Folyó év augusztus 1-én csak 5 újszülöttet jelentettek be, úgy mint Fuchs, Faragó, Földényi... Fikusz... Fordán... nem, nálunk egy Forint sincs...

A Kisgazdapártban;

— Szó sincs róla! Egyáltalán nincs apja. Burokban született.

Parragi György:

—Szerintem csak dühös mostoha apja van.

Magyar Nemzet:

— Rákosi nem lehet, mert akkor nem kivánnánk, hogy apja, anyja idejőjjön. Tessék talán feladni egy hirdetést s abban kerestetni!...

Végiglapoztam az *Igazságot*, a *Kis Ujságot*, a *Demokráciát*, az *Uj Embert*, sehol semmi nyom. Söt! Egy fekete szemüveges koldushoz léptem, hogy talán tőle megtudok valamit, de éppen egy járókelővel kiabált:

— Nem szégyeli magát, aluminium egypengőst ad forint helyett egy szegény szerencsétlennek!

— Honnan vette észre, hiszen maga vak!

— En nem vagyok vak, hanem a társam, akit helyettesítek, mert éppen elment a moziba...

— Hát magának mi baja? — kérdezte az adakozó most már megilletődve.

— Nekem? En süketnéma vagyok!

Igy hát a koldustól sem kérdeztem meg, ki a forint apja

Tisztelettel:
BODÓ BÉLA
fő irigy, előlegtulajdonos
és családfakutató

A 7 legjellemzőbb vicce

— Képzelje, milyen mázlista ez a Molcsák! B-listára tették!

— Na, de a fivérének annál nagyobb pehhe van...

— Mi történt vele?

— Kitették az internálótáborból...

Idén is volt ökörsütés Szent Istvánkor

Bárányos Károly közellátási miniszter intézkedésére Szent Istvánkor a dohányjegyek *28-as* szelvényére és a nehéz *pesti* munkás pótjegyek *ő* szelvényére egy-egy doboz cimeres ökörhús-konzerv került kiosztásra 5 forintos áron.

A legmaximálisabbra maximált ökörhúskonzerveket, amelyekben szója is van, a hagyománytisztelő fogyasztók *megsüthetik.*

Sötét sóhaj

Lekaszálták már a rétet,
Nincsenek rajt dollárok,
Liliomfehérek lettek
A fekete polgárok.

Tisztességet hirdet itt a
Gonosz államhatalom,
Meddig fogjuk tűrni ezt mi?
Kérdem tőled, magyarom!

Kiki úgy volt csirkefogó,
Ahogy akart, azelőtt,
De a szép inflációba
A Rákosi belelött.

Nem hiába nevezték el
Őt a forint apjának:
Jó a forint... a jóságos
Istenit az apjának!

Lobogó László

Miért pont ő ne?

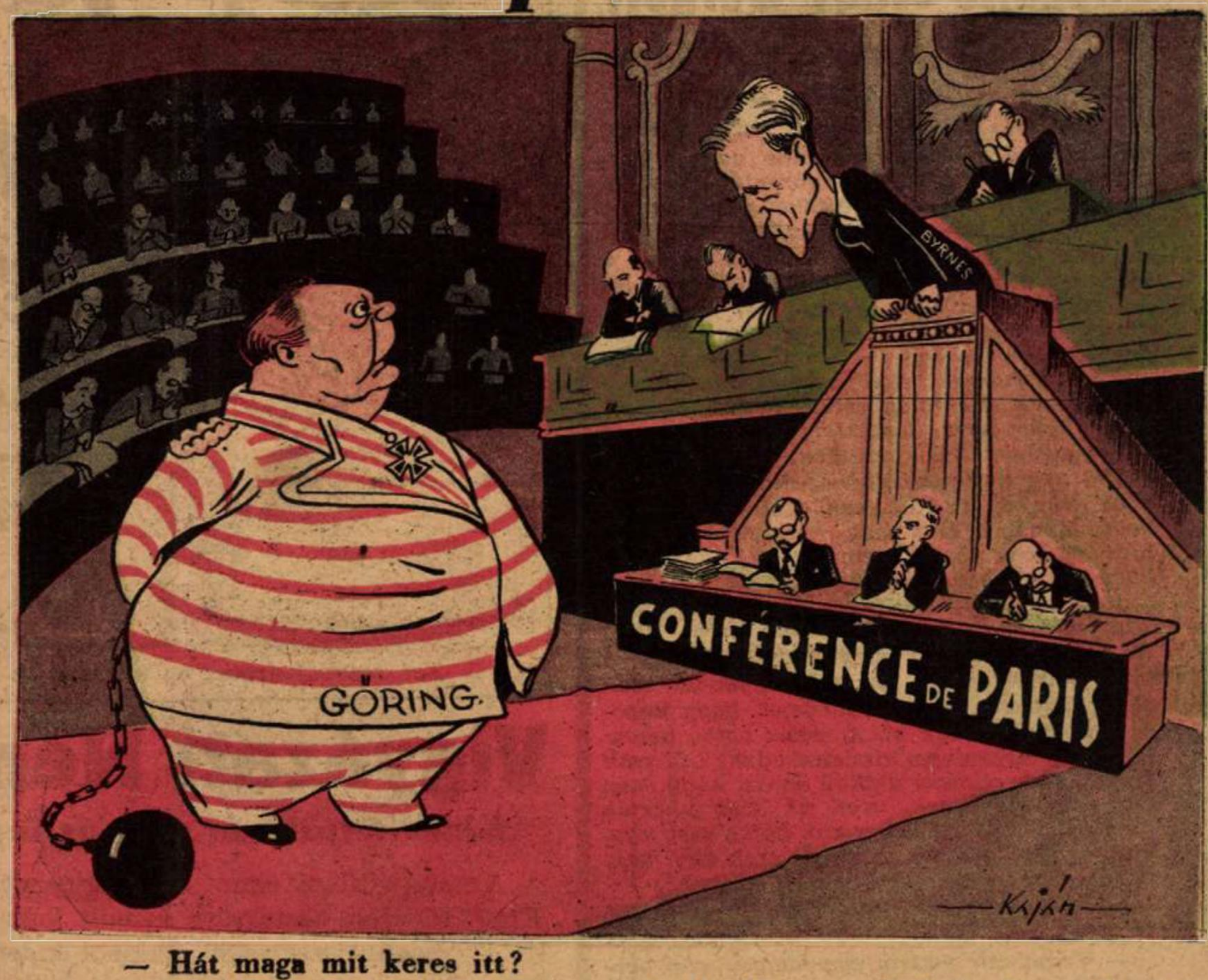

— Hát maga mit keres itt?

— Kártérítést követelek Magyarországtól a ki nem rabolt és el nem égetett zsidók fejében.

a NOT üdvöskéje

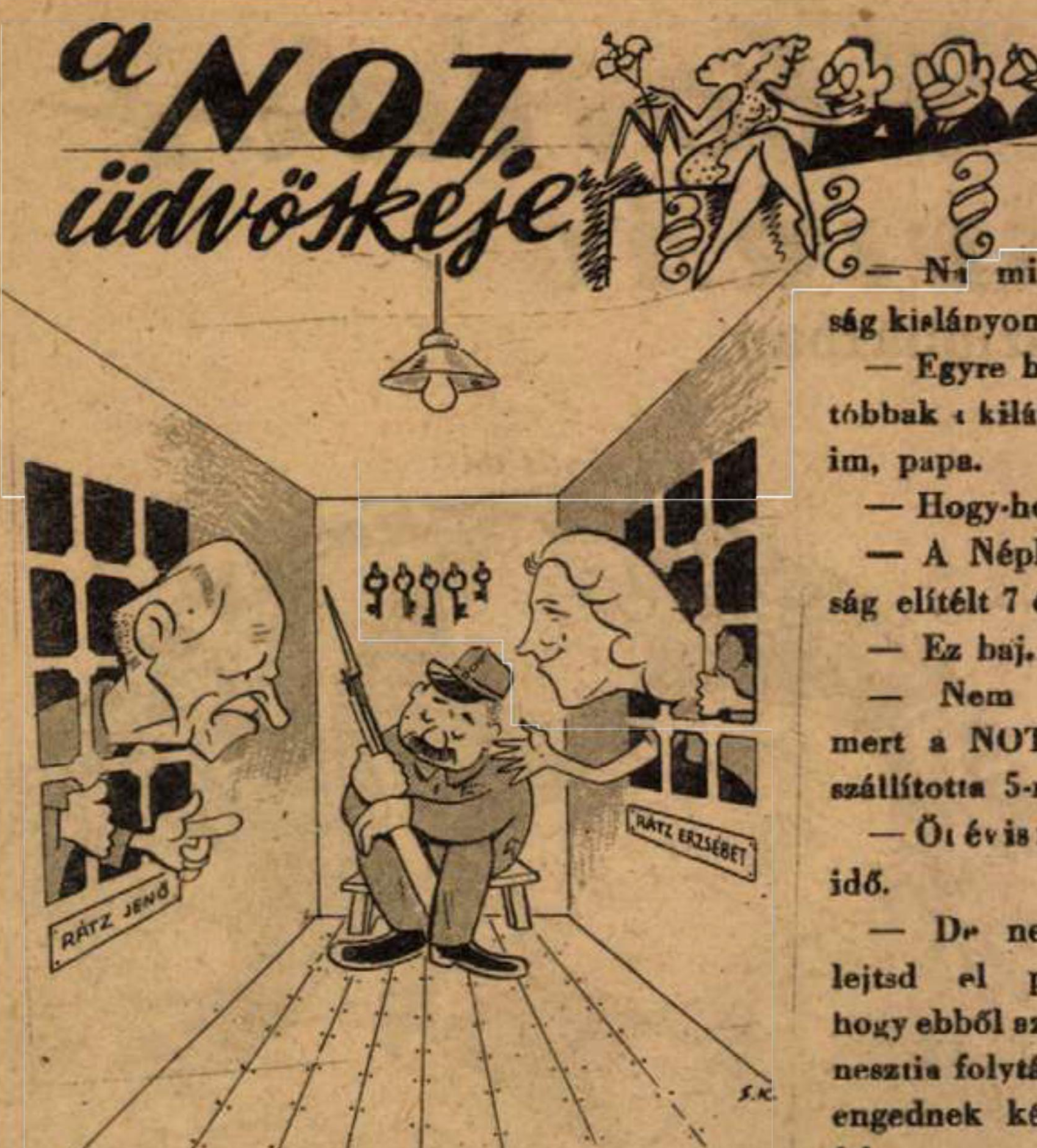

— Na mi újság kislányom?

— Egyre biztatóbbak a kilátásaim, papa.

— Hogy-hogy?

— A Népbíróság elítélt 7 évre.

— Ez baj.

— Nem baj, mert a NOT leszállította 5-re.

— Öt év is nagy idő.

— De ne felejtsd el papa, hogy ebből az amnesztia folytán elengednek két és felet.

— Két és fél év se kismiska.

— Csakhogy ebből még lejön valami, mert jó magaviseletem miatt elengedik a büntetésem 1/4 részét. Marad 1 év és 9 hónap. Ebből kitöltöttnek vesznek 1 évet, akkor már csak 9 hónap marad.

— Egy lánynál kilenc hónap is kinos.

— Akkor nem vitás, hogy azt is elengedik, marad semmi. Semmiért viszont nem lehet fogvatartani valakit, fájdalomdíj címén ebből is elengednek 1/4 évet, úgyhogy 3 hónap minuszban leszek. Tehát a NOT jön nekem 3 hónappal, amit biztosan úgy fognak letörleszteni, hogy ennek fejében irhatok még három fasiszta cikket.

Létszámcsökkentés

Hetek óta jelentik, hogy a kormánynak elhatározott szándéka a 18 miniszteri tárca csökkentése, tekintettel arra, hogy az első világháború előtti Nagymagyarország, melynek háromszor annyi lakosa és harmincszorannyi vagyona volt, beérte 12 miniszteri tárcával.

Munkatársunk beszélgetést folytatott a tárca-létszámának leszállító tárcaközi bizottság elnökével, aki kijelentette:

— A 18-as számtól igen nehéz eltérni, mert annak több számmal látható előnye van.

— És pedig?

— A 18-ás, dacára annak, hogy páros szám, két páratlan számmal, 3-mal és 9-cel, osztható.

— Ez miért jó?

— Mert ez előnyösen befolyásolja külpolitikai helyzetünket.

— Nem volna megfelelő a 16-os szám?

— Ez az eszme már fölmerült, de közelebbi vizsgálat után kiderült, hogy azon belül nem volna elhelyezhető a tizenhetedik és a tizennyolcadik tárca.

— És arra kinek van szüksége? — kérdezte munkatársunk, aki az újjáépítési és a tájékoztatási tárcákra gondolt.

— Mindenkinek — felelte a bizottság elnöke.

— Hogy-hogy' mindenkinek? — kérdezte munkatársunk.

— Mindenkinek, akivel betöltik — hangzott az elnök talpraesett válasza.

Taszajtó Nagy Gergely

esete a részlettel

— Minek örülsz má megen, te Gergely?

— A Piros főküdött Pestre, aszonta, most mennyen fő, vín marha, benne van a zujságba, hogy mindent kapni foréntér. Mondok, stimmű, add ide a foréntokat. Aszongyaja Piros, észné legyen kend, ha nehezire esik is, nem kő ahhon forént, mer éppen az a türükk a dologba, hogy foréntér akkor is lehet vásállni, ha nincs forént, mer a bótosok bíznak a foréntba. Mondok, eddig stimmű, de micsinyájjak, ha énbennem nem bíznak, ejsze nem is üsmérnek. Aszongya a Piros, ippeg azír bíznak. Nekrológ ember vagyok, ismerhecc, Péter, erre főmentem. Bementem az első bótoshon a Rákóczi-úton, nem vót ott a főnök, mer a firmatáblán az állt, hogy Jutányos Áron, de a bótba csak a Malcsák úr vót bent. Mondok, árul mán ríszletre? Aszondi, igen, de csak abszolút embereknek, de látom, hogy maga abszolút ember, hát itt van ez a szíp kalap, kíszpízir ötven forént, ríszletre alig ekkicsivel több, nyócvan forént, abbú csak ötvenet kő az átvételkor kifizetni, a többi ráír. Mondok, jó, maj begyüvök, csak elébb befonom a szemődökömet, hogy impozáncsabbnak nízzek ki. A másik bótba aszonták, hogy háromhavi ríszletre adnak, de csak fijatal embereknek, akikbű kiníz, hogy még víz-húsz évig élnek, mer űk meg akarják kapni a pízüket. A harmadik bótba meg egyévi ríszletre akartak adni, de csak úgy, haja poriíka árát otthagyom biztositíknak.

— Így osztán nem tuttál semmit se venni, te szegín árva?

— Venni azír vettem egy nagyon szíp bontott libát, aszontaja bótos, azt férevészik december harmincegyig, amíg ki tudom fizetni...

BIZTOS TIPP

Kolosváry Borcsa Mihály és Kassai Schallmayer, Szálasi volt propagandaminisztere beszélgetnek a NOT-tárgyalás szünetében.

— Azt hiszem, golyó által fogok meghalni — mondja a propagandaminiszter.

Mire Borcsa lakonikusan válaszolja:

— Kötve hiszem.

40° árnyékban

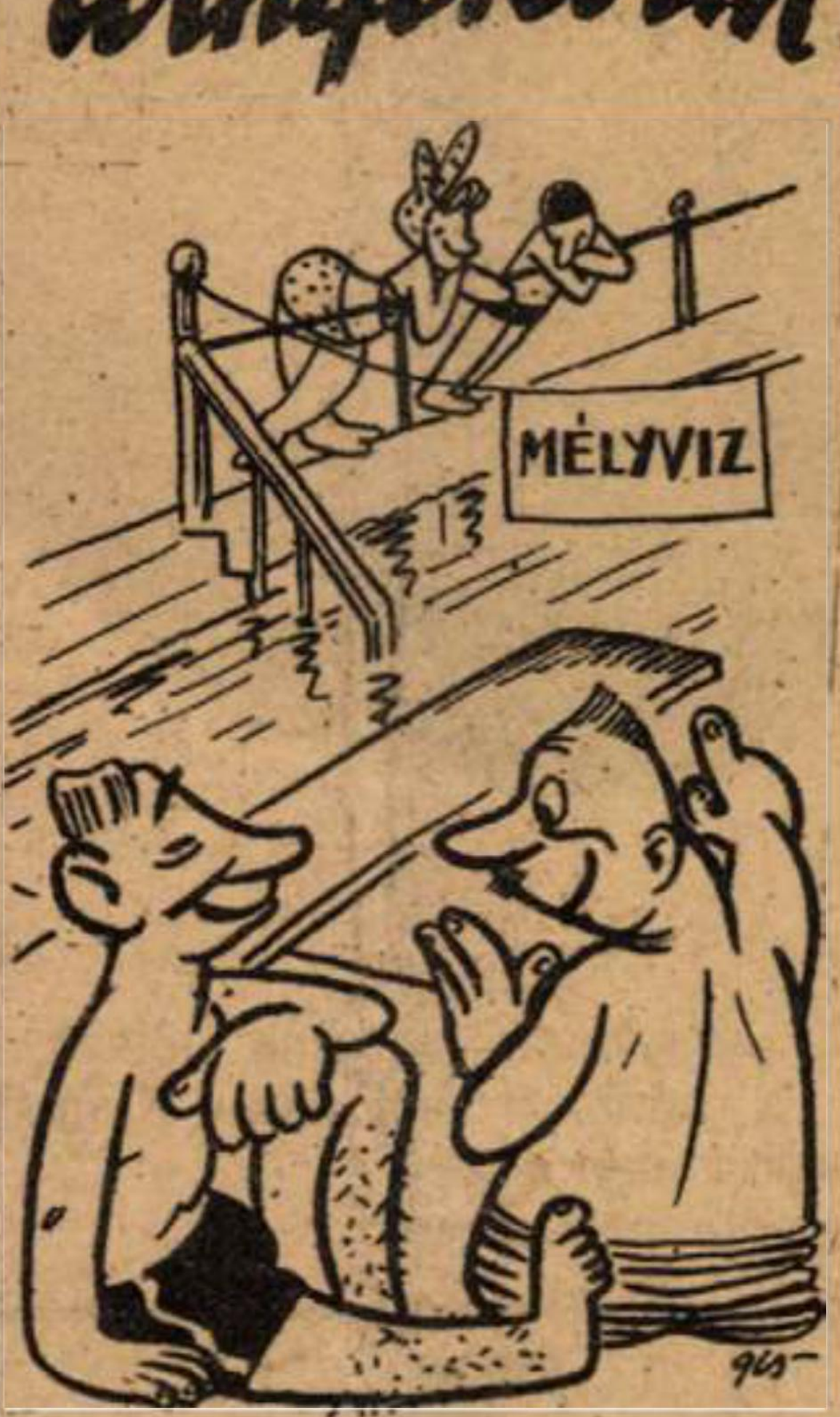

— Rettenetes melege lehet ennek a Csuzmiknak. Félórával ezelőtt fejest ugrott és még mindig nem mer feljönni.

Tudja már?

BENJAMIN ISTVAN
V., Nádor-utca 20.
Arany, óra, ékszer vétel, eladás, csere.

Meztelenek vagy nem meztelenek?

(Levelek a Független Magyarország vitájához)

A Független Magyarország már második hete tartja felszínen azt az égető problémát, hogy meztelenek-e a pesti nők vagy sem. A vitát egy levél pattantotta ki, amelynek írója kifogásolta, hogy a nők túl lengén járkálnak a kánikulában s ezzel aláássák a közerkölcsöket. Most néhány hölgy hozzászólt a kérdéshez s mert nem mindenki olvassa a Függetlent, a levelek lényegét itt adjuk.

Hallja maga tróger!

Olvastam levelét a mult vasárnapi számban. Hogy öltözzünk fel jobban? Egy frászt magának kedves uram, ebben a melegben. Biztosan úgy bámészkodik, hogy kocsányon lóg a szeme, de azért leveleket ír az erkölcs nevében. Te idióta te! Hát azt hiszed te nyavalyás, hogy nekünk úrinőknek fontos a te véleményed? A ménkü beléd, ebben a melegben.

Soraim közléséért a t. szerkesztőségnek hálás köszönetet mondok.

Gróf Zahorczy Olga

Igen tisztelt Uram!

Felháborodott levelének olvastára arra kell gondolnom, hogy ön már elmult 75 éves s ez az oka annak, hogy kifogásolja a mi lenge öltözékünket. Azt hiszem helyes volna, ha agylágyulását gyógyíttatni próbálná, végtére is a tudomány nem ismer lehetetlent. Az ön véleménye csak arra alkalmas, hogy a város egyöntetű örömét megzavarja. A demokratikus nők nevében arra kérem, hogy mielőbb ássa el magát.

Soraim közléséért a t. szerkesztőségnek hálás köszönetet mondok.

Kropacsek Mici.

Maga vadbarom!

Soraink közléséért hálás köszönetet mondunk.

Több úriasszony.

Mindenre van példa!

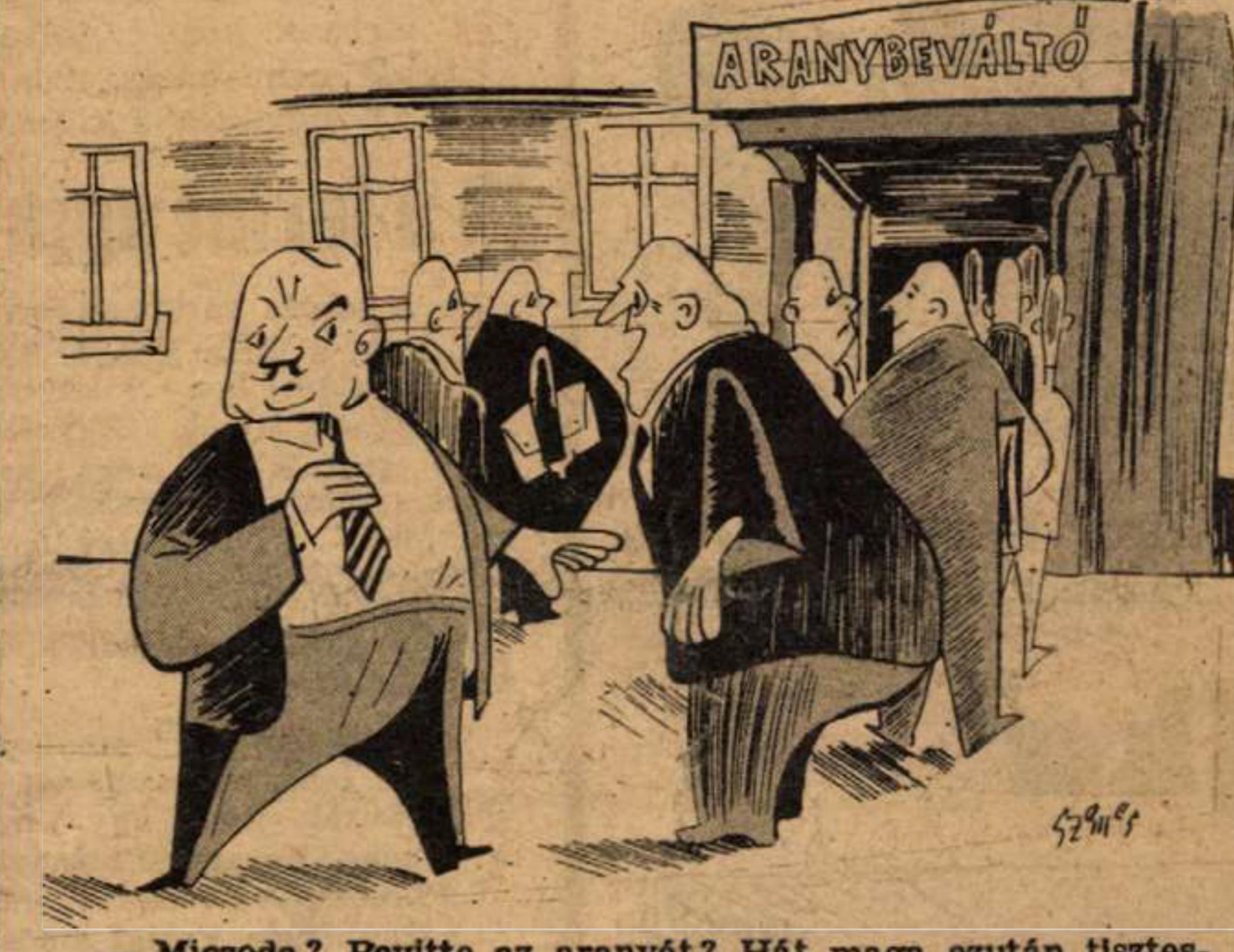

— Micsoda? Bevitte az aranyát? Hát maga ezután tisztességes ember lesz?

— Mit csináljak, ha az anyagi érdekeim így kívánják...

Esélyes jelölt

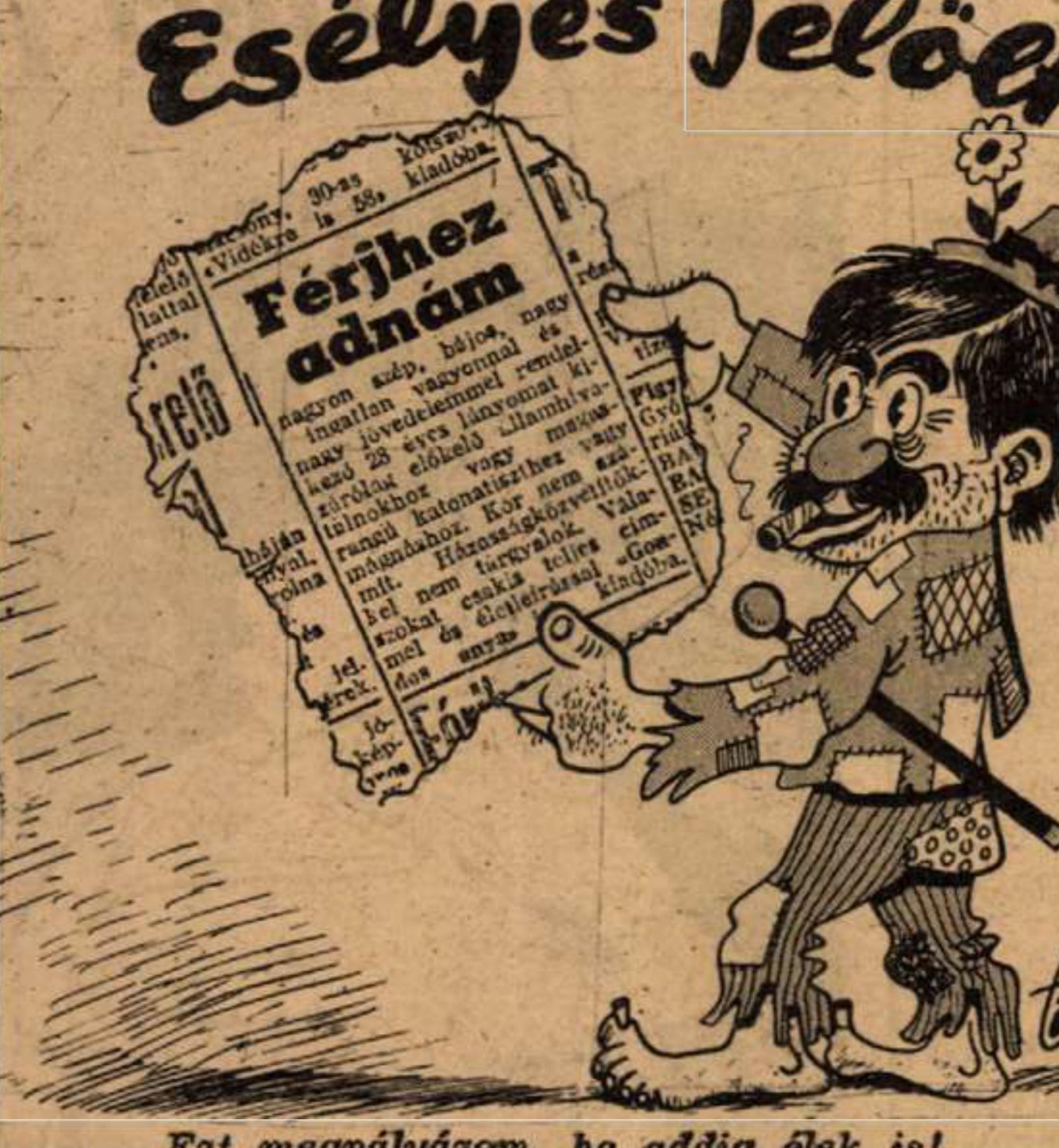
Férjhez adnám
nagyon szép, bájos, nagy ingatlan vagyonnal és nagy jövedelemmel rendelkező 28 éves lányomat kitűnőlag előkelő államhivatalnokhoz vagy magas rangú katonatiszthez vagy iparoshoz. Kor nem számít. Házasságközvetítők nem tárgyalok. Vála... csakis teljes ... szokat ... életleírással «Gon... kiadóba.
Vidékre is 58. 30-as
kiadóba
Férjhez

— Ezt megpályázom, ha addig élek is!

Vigyázat! Nem vicc!

Kiderítettük, mi volt az infláció oka

Az angyalföldi elme- és ideggyógyintézetbe, Hajis Emil főorvos osztályára a mult héten beszállították I. J. magántisztviselőt, akiről kiderült, hogy Gordon Ferenc pénzügyminiszter legbelsőbb pénzügyi szaktanácsadója volt.

Hej ZÁLOGHÁZ ZÁLOGHÁZ...

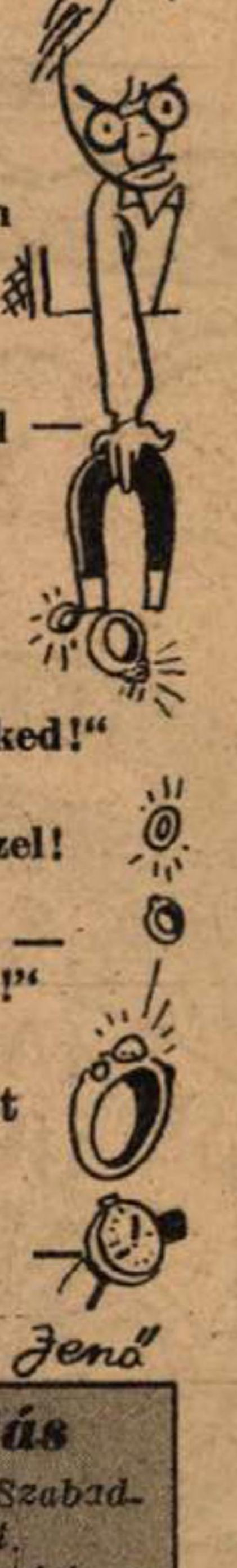

Csengő nóta zeng a számon,
Valóra vált hát az álmom
Ezer emlék feléd kerget...
Óh, hogy lestem ezt a percet!

Több mint másfél évet vártam
Rád, te hűtlen élettársam...
Felismersz-é, mint én téged,
Ha majd újra beléd lépek?

Régen — talán még emlékszel —
Sosem jöttem üres kézzel;
Minden héten egyszer-kétszer
Hozzád osont egy-egy ékszer.

Közben, míg ezt elgondolom,
Ajándékom feléd tolom:
„Szívem nézd, mit hoztam neked!“
S lesem forró tekinteted.

Nem ismersz meg! Rám se nézel!
Utána nyúlsz fagyos kézzel
S így szól ridegen — óh egek —
„Itt van 5 forint... és mehet!“

Drága Zacim, mi lelt téged?
Lebecsülsz most minden szépet
S elnézel a fejem fölött...?!
Hogy gyűlölöm ezt a dögöt!

— — — — — — — — —

Jövő héten újra jövök!!

Pártos Jenő

Szakértői hozzászólás

— Olvasta? 51 vagónt toltak a Szabadság-hídra és 10 centimétert süllyedt.

— Ennyi sok vagón! odatolni ezért a vacak 10 centiméterért!

A 7 legtündéribb vicce

A késő éjszakai órákban három részeg nagyokat kurjantgatva vonul végig a Visegrádi-utcán. Csak úgy zeng a környék. Egyszercsak az egyik ház elsőemeleti ablakában megjelenik egy hálóinges alak és lekiabál:

— Hallják-e! Mit kiabálnak? A meleg miatt amúgyis ébren vagyunk!

A lakbér-rendelet margójára

— Mondja, Kelemen úr... Kifizette már a lakbérét?

— Áh. Már annak is örülnék, ha ki tudnám számítani...

Mit ér az egész?

— *Olvasta Kucsera úr? Kétmillió sertés hizik az országban!*

— *Ne ugrasson. Én megint fogytam egy félkilót.*

A kis külpolitikus

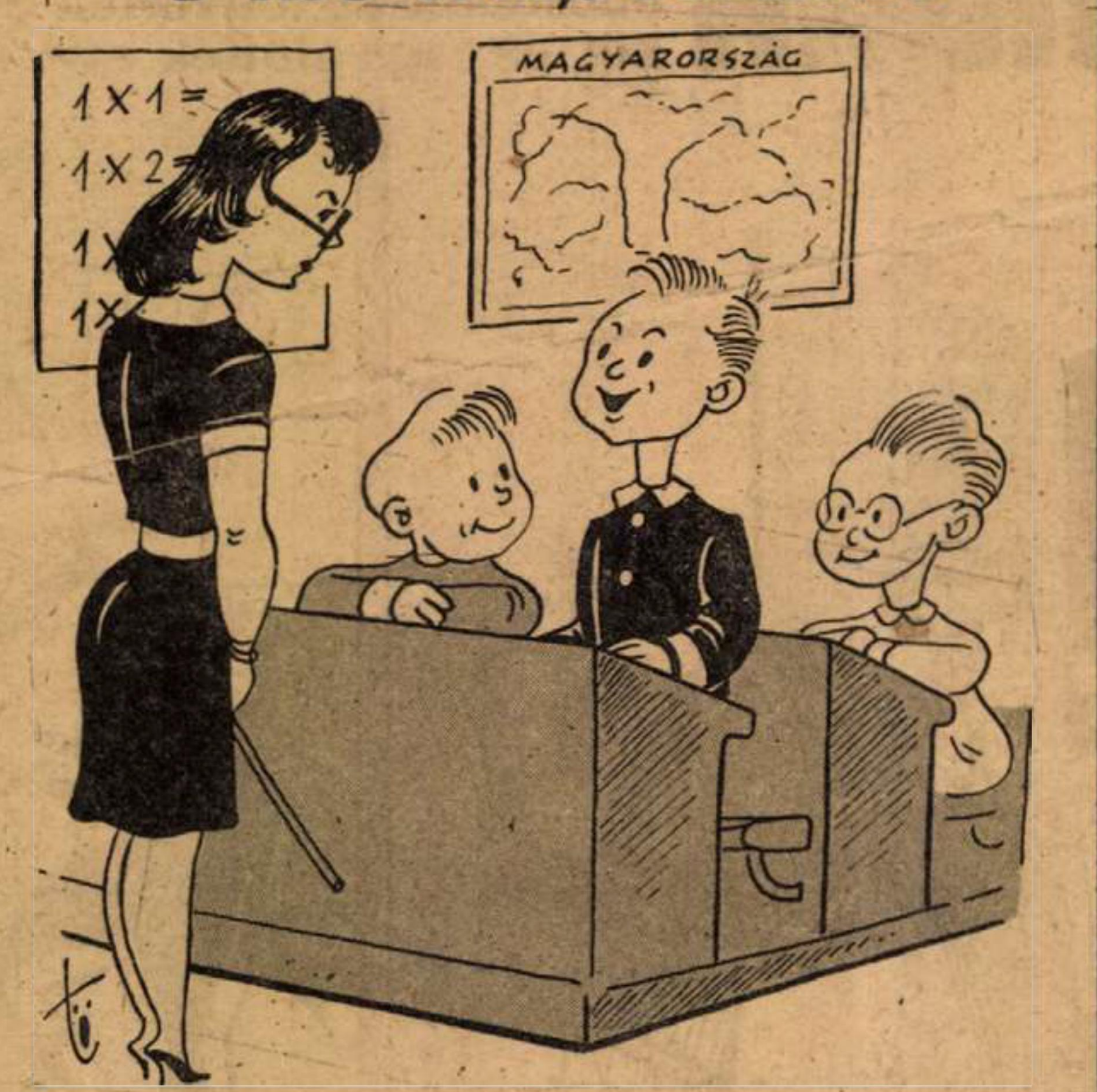

— Na Pistike, meg tudnád mondani, hány megyéje van Magyarországnak?

— Meg én! De nem akarok elébevágni a békekonferencia határozatának.

Hurrá, repültem a kormánnyal!

(Budaörs, 1946. aug. 17. A L. M. saját külön pilótájától.)

Már pénteken délután elterjedt a városban a nagy hír: a kormány szombaton reggel repülni fog! A hír hallatára a budaörsi repülőtérre robogtam. Elsőnek *Molnár* Erik érkezik meg. Igazi pilótaszokás szerint szürke tropikálzakó van rajta. Utána *Gerő Ernő* jön, a tőle megszokott nyugalommal, jobbján a százezredik mozdonnyal. *Szakasits* Árpád, *Rónai* Sándor és *Bán* Antal együtt érkeznek és mindhárman derűsen szemlélik repülésre teljesen kész kollégájukat *Bárányos* Károlyt.

Beszállunk. A gép nyugodt, csendes tempóban bukik hol le, hol fel. Bán Antal teljesen nyugodtan, minden izgalom nélkül, halálsápadtan áll fel. — Rémes, — mondja — milyen jó, hogy felszálltunk, odalent nagy baj van!

Valóban, Budapest teljesen féloldalra dőlt, mióta magára hagyta a fél kormány. A gép közben megint egyenesen megy

Bárányos miniszter elhatározza, hogy elosztja a pergamenzacskókat. Az elosztást a közellátási minisztérium alapszabályai szerint gondosan és precizen hajtja végre,

így azután senki sem kap pergamenzacskót.

Néhány perc mulva földet ér valamennyi kerekünk. Az ajtó kicsapódik, mindenki barátságos arcot vág, mert odakint fényképészek állnak sorfalat. Az ujságírók kérdésekkel ostromolják a kormány tagjait.

Balogh állampáter miért nem jött el? — kérdi valaki.

— Lemondott! — hangzik a válasz. — *Ő majd külön repül!*

Vajda Albert

A SZŐKE PÁRDUC

Korszerű detektivregény sok izgalommal és szerelemmel

A Gazdasági Rendőrség regénypályázatán három és fél hónappal kitüntetett pályamű

Titokzatos látogató

Szimat Hugó, a kiváló mesterdetektív épp egy fasiszta cselszövés szálait bogozta, mikor halk kopogtatás hallatszott az ajtón. Azonnal abbahagyta a bogozást és az íróasztal fiókjába süllyesztette a cselszövést, amely ott nyomban szerteágazott. Az ajtó kinyilt és talpig feketébe öltözött közszükségleti cikk surrant be a szobába.

— Cukor vagyok! — mondta édeskés mosollyal.

— Mrs. Christal Cukor! — kiáltotta meglepetten a detektív.

Eddig maximum 10 dekát látott együtt a gyönyörű teremtésből,

akinek erényessége közismert volt. Nemigen lehetett megvásárolni.

— Segítsen rajtam, mester! — könyörgött az asszony keresztbevetett kamatlábakkal, úgyhogy kivillant gyönyörű árfolyama. — Ezt a levelet kaptam.

A detektív ámulva olvasta:

„Asszonyom, amennyiben nem hagy fel szabadforgalmi árának rögzítésével, könyörtelenül eltüntetjük.

A Fekete Egykéz."

— Azonnal redakcióba lépünk, — mondta Szimat mester határozottan. — Ellenfeleink máris sok időt és hivatalnokot vesztegettek. Hopp, vigyázzon!

Villámgyorsan a padlóra bukott és magával rántotta a nőt is. Két mérgezett közgazdasági nyilatkozat surrant el felettük. A detektív ébersége a biztos unalomtól mentette meg őket.

— Ma délután 4 órakor legyen Harács Hermann szentistvánkörúti csemegeüzletében! — suttogta Szimat, miközben kituszkolta a nőt. — A jelszó: Csak forintért.

Bűnös maffia

Óriási betük hirdették a napilapok hasábjain:

„Eltünt a cukor!"

Az emberek jóformán másról se beszéltek, a nagy szenzáció mellett még a Magyar Nemzet aznapi glosszájának értelme is elhomályosult.

— Hát mégis! — mondta a detektív, akinek megjelenése a Harács-féle fűszer- és csemegekereskedésben a szenzáció erejével hatott és nagy tejport vert fel.

— Cukrot szeretnék! — mondta határozott hangon.

A következő pillanatban

hasító fájdalmat érzett erszénye táján s rögtön tudta, hogy megvágták.

Tehetetlenül kapkodott a kirakati árak után, majd elvesztette eszméletét és a pult alá zuhant. Félig bódultan hallotta a kereskedő gúnyos kacagását:

— Igy jár, aki kereskedelemellenes hangulatot csinál!

A pult alatt

Nem tudta, meddig feküdt öntudatlanul, arra ébredt, hogy valaki szólítja.

A hang irányába nézett és némi Világosságot pillantott meg, nevezetesen a harmadik és negyedik oldalt,

amelybe Mrs. Christal Cukrot csomagolták a lelketlen banditák.

— Ne féljen! — suttogta Christa. — Magát melasszal kábították el. Nem vagyunk egyedül. Itt van a zsír és a liszt is.

A detektív szívdobogva nézte a gyönyörű Christát. A halálos veszedelemben felébredt benne az inyenc.

— Szeretlek, Christa, — mondta egyszerűen és legalább 10 dekát lenyalt belőle. Christa a kiszakadt staniclin keresztül mellére borult.

— A tied akarok lenni, Hugó — zokogta, — de nem így, titokban, hanem nyiltan, mindenki előtt, hatósági áron, ahogy az tisztességes cukorhoz illik...

Az idillt egy szőrös kéz zavarta meg. Megragadta Christát, de ebben a pillanatban óriási riadalom támadt az üzletben.

— Itt a gazdasági rendőrség! — süvítette egy hang.

Megmenekültek.

Epilogus

— Látom még? — kérdezte a detektív komoran a gyönyörű Christától, aki két rendőr karján távozni készült.

Christa bólintott.

— Minden hónap elején az élelmiszerjegyek „A" szelvényére, terhes és szoptatós anyák részére felemelt mennyiségben, — mondta könnyes szemmel és eltűnt.

Szimat Hugó egy könnycseppet törölt ki szeméből.

— Szegény vagyok! — mondta keserűen.

És felvitte a lakására az első szacharint, aki útjába akadt.

Pesten is!

Café de la Paix!

A KOSSUTH-HIDNÁL MEGNYILIK AUGUSZTUS 23-ÁN

Konyhafőnök: **Pénzes József** **Mózes Sándor**
FARKAS JENŐ cigányzenekara **és Lőwy István**

Ismeri az ügyet

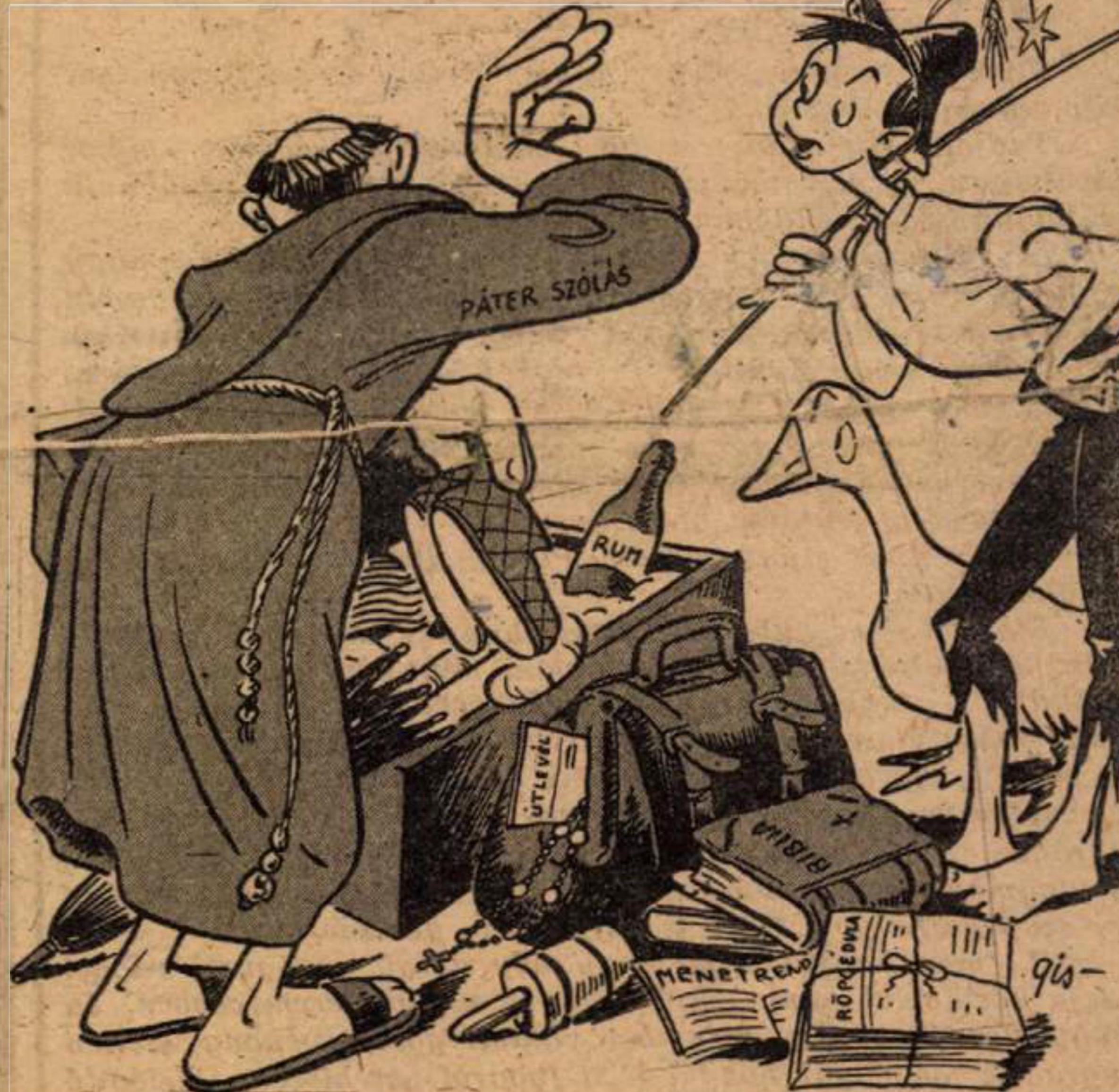

— Mi az, páterkám? Maga külföldre szökik? Hiszen a Népbíróság magát ártatlannak nyilvánította!

— Bízza csak rám, Ludas úr! Engem a Népbíróság nem dűt be!

Egy kis szamár kalandjai a Nagy-Budapesten LVII.

KUKSI ÉS AZ AMNESZTIA

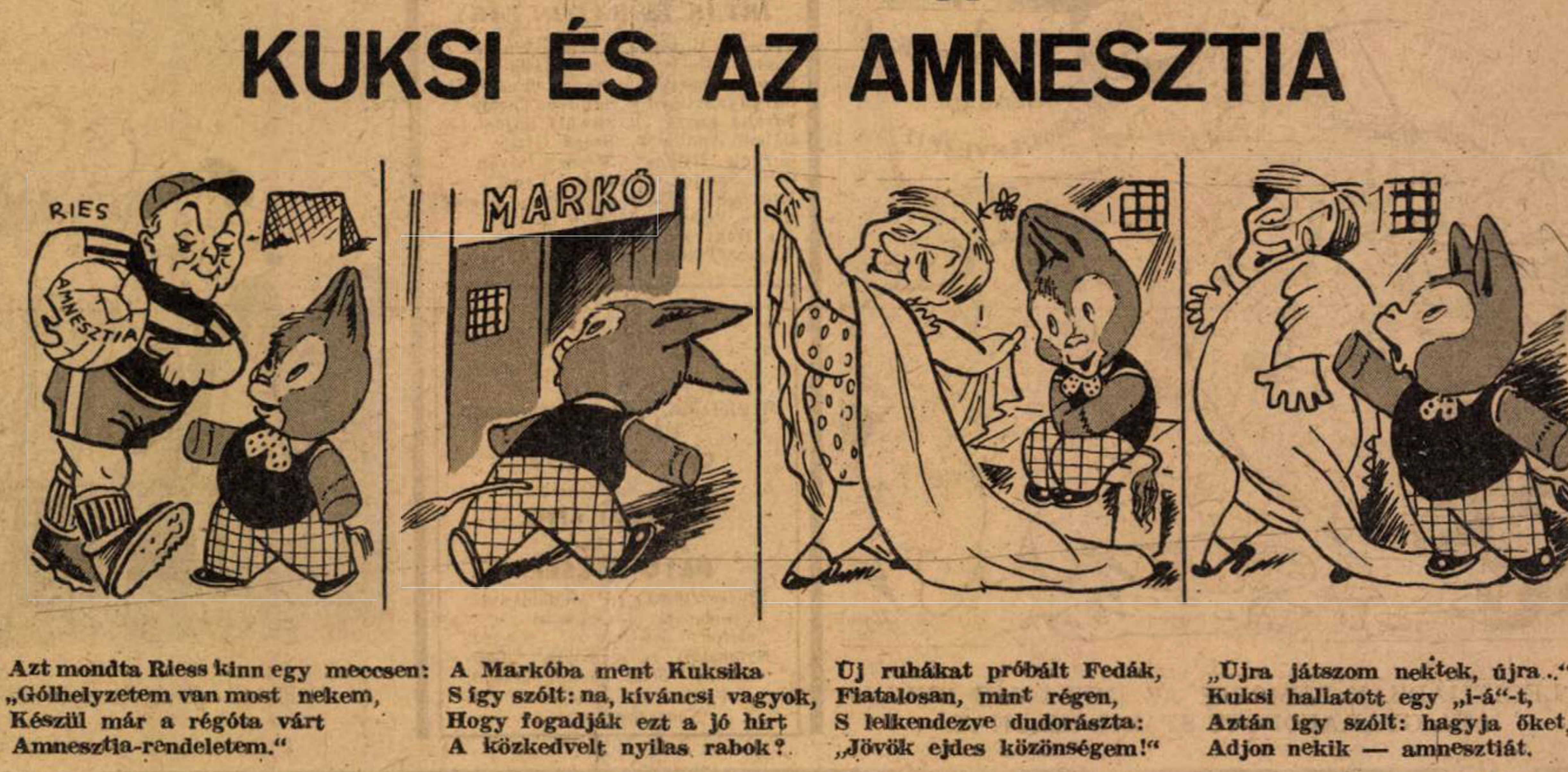

Azt mondta Riess kinn egy meccsen:
„Gólhelyzetem van most nekem,
Készül már a régóta várt
Amnesztia-rendeletem."

A Markóba ment Kuksika
S így szólt: na, kíváncsi vagyok,
Hogy fogadják ezt a jó hírt
A közkedvelt nyilas rabok?

Új ruhákat próbált Fedák,
Fiatalosan, mint régen,
S lelkendezve dudorászta:
„Jövök ejdes közönségem!"

„Újra játszom nektek, újra.."
Kuksi hallatott egy „i-á"-t,
Aztán így szólt: hagyja őket,
Adjon nekik — amnesztiát.

MULATSÁG SÁRIBAN

(3 fejezetben, abból az alkalomból, hogy a sári búcsúban agyonvertek egy parasztpárti elnököt és agyonlőttek egy szociáldemokratát)

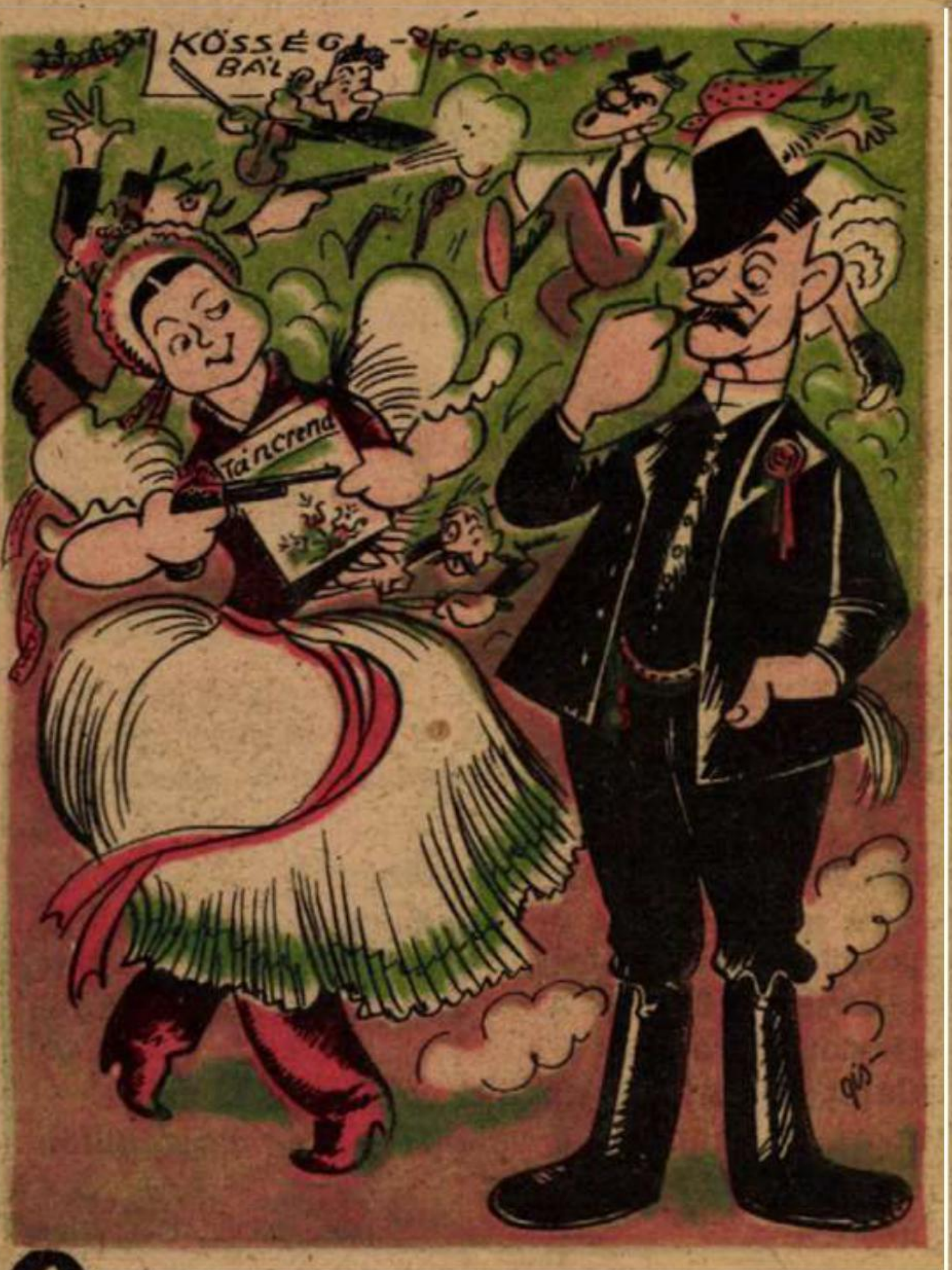

1. — Beírtam a nevét, elnök úr, a táncrendbe ... A második golyó a magáé . . .

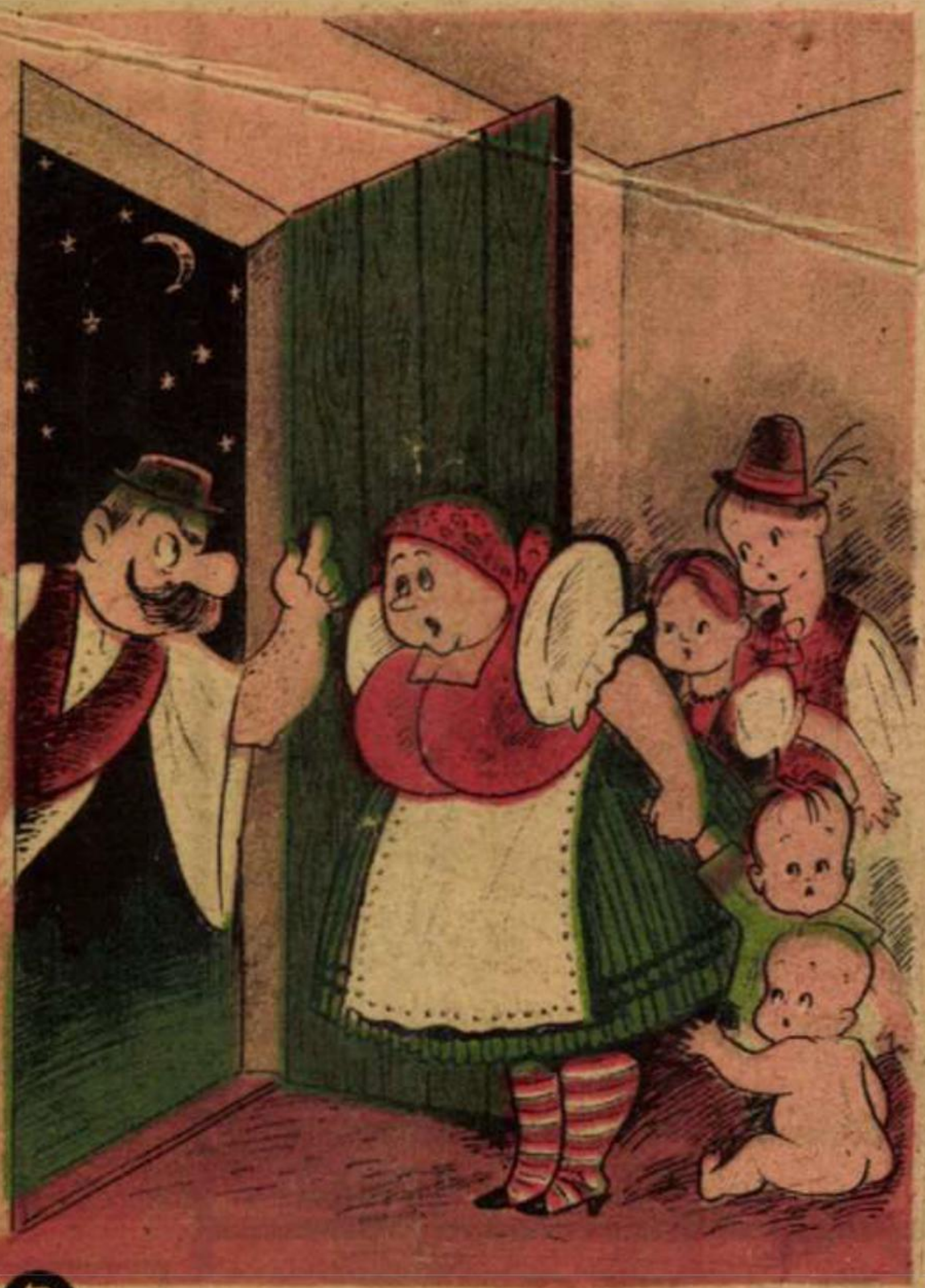

2. *— Idemegyek, anyjuk, a mulatságba. A gyerekeket add majd be az árvaházba.*

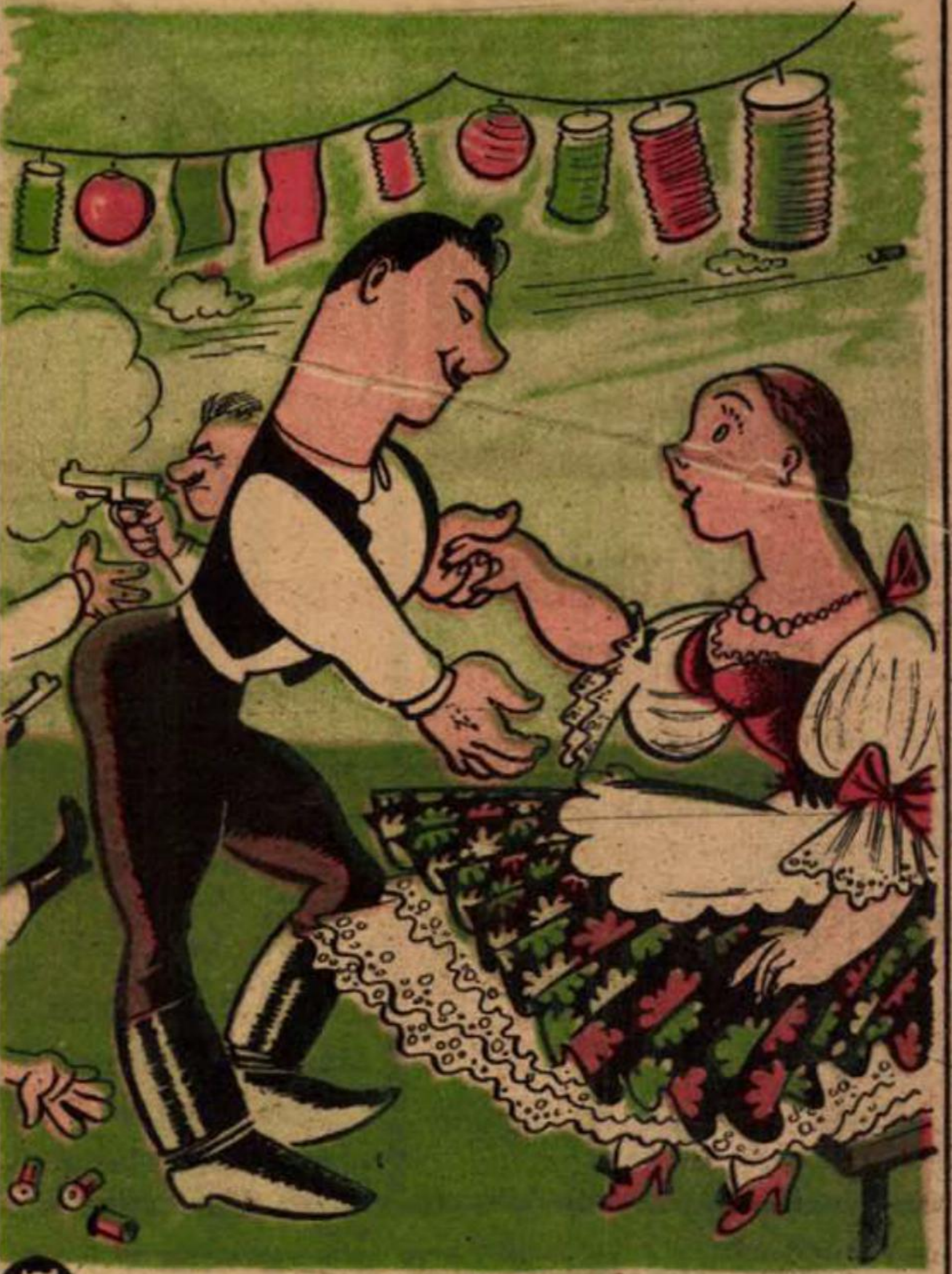

3. — Jöjjön táncolni, Rozál . . .

— Nem volna feltűnő, hogy mi táncolunk, amikor mindenki lövöldöz?

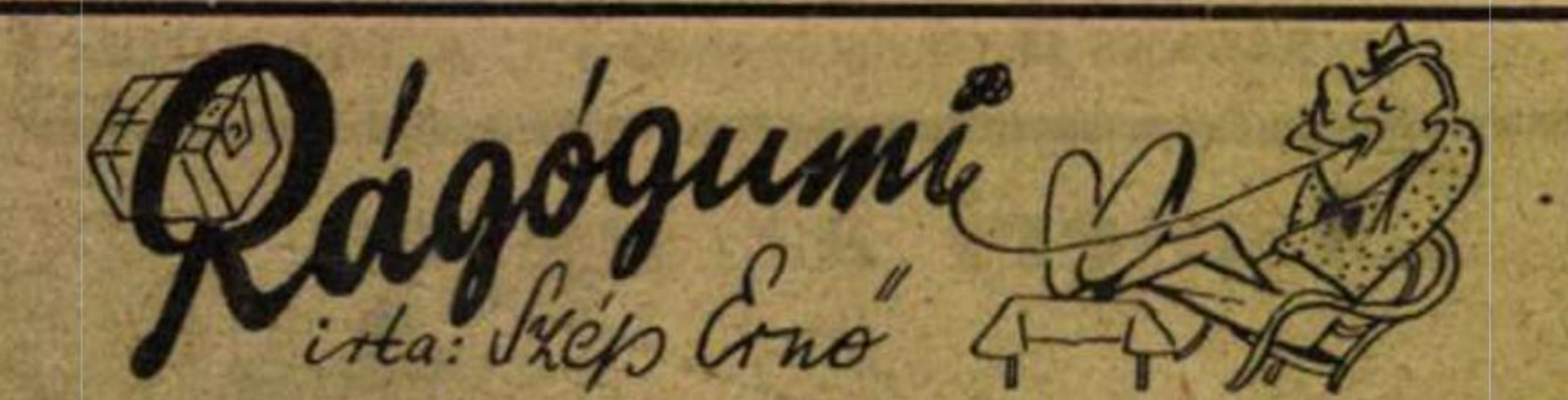

Rágógumi

irta: Szép Ernő

Olyan szerencse ért, úgynevezett szeretet-csomagot kaptam én is Amerikából.

Tudják, mit fedeztem föl, micsoda szenzációt, mikor kipakoltam a szeretet-sugallta portékát? Igen: rágógumit is találtam a csomagban.

Látni már eleget láttam amerikai filmekben, hogy egyes szereplőknek mozog a pofájuk, mert rágógumin kérődznek. Közben kiabálnak avval a hadaró amerikai kiabálással, vagy figyelnek és csak ki-kiszólnak a rágógumi mellől: oké! yeah! És egyet-egyet köpnek, ha ettől társadalmi helyzetük folytán nem muszáj eltekinteniük.

Nem mondhatnám, hogy megkívántam volna a rágógumit, nem, a legtávolabbról sem.

No és most eljött hozzám Pestre. Hát, ha már itt van, megkóstoltam.

Először is a külsejéről számolok be. A rágógumi külseje kérem a megtévesztésig olyan, mint egy gilette-pengéé. Kibontja az ember, kap egy szürkésbarna, félkemény, félpuha, hosszúkás, lapos pépet; a papirt a hamutartóba teszi, a pépet a nyelvére. Igaz, valami gyönge kis édeskés illatot érezni, mikor a pépet az orrunkig emeltük. No s aztán jön a rágás. Nem, nem, dehogy; ha komolyan rágni próbálom, a fogamhoz ragad, nem mozdul. Éppen csak nyomkodhatom és szopogathatom. Mért is hijják ezt guminak?

Ha még konstatálom, hogy egy darab rágógumi rágási ideje körülbelül annyi, mint egy menet a boxmeccsben, és hogy elszopogatván, az ember valami görbe, vékony, izetlen maradék nyavalyát húzgál le a fogáról azt hiszem, kielégítő mód számoltam be a rágógumi körül és a rágógumin belül szerzett tapasztalataim felől.

ŐK NEM DEKÁZNAK...

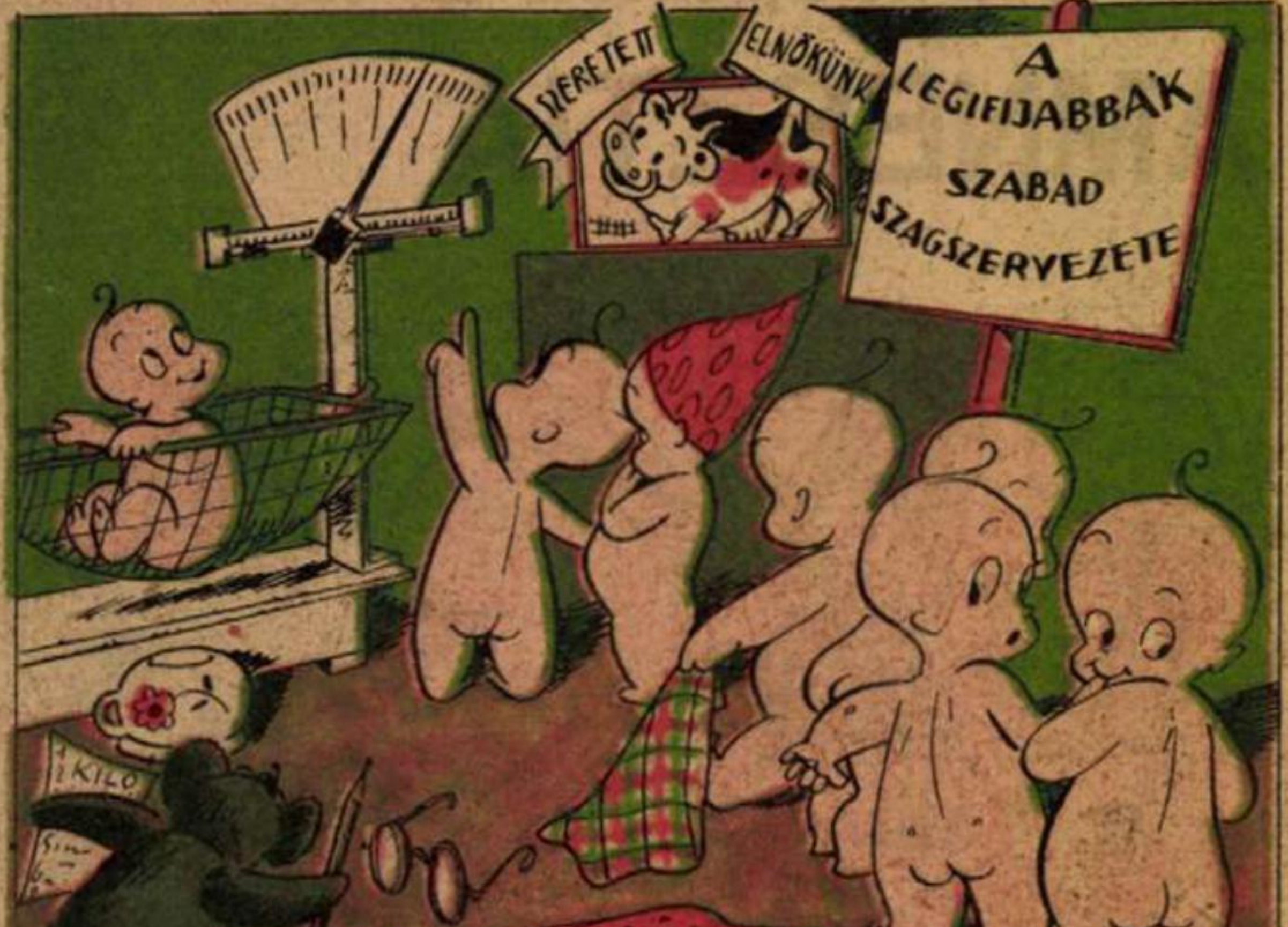

A LEGIFIJABBAK LEMÉRIK AZ INFLÁCIÓS NULLÁK ÓTA GYARAPODOTT STABIL KILÓKAT.

Óvatos ember

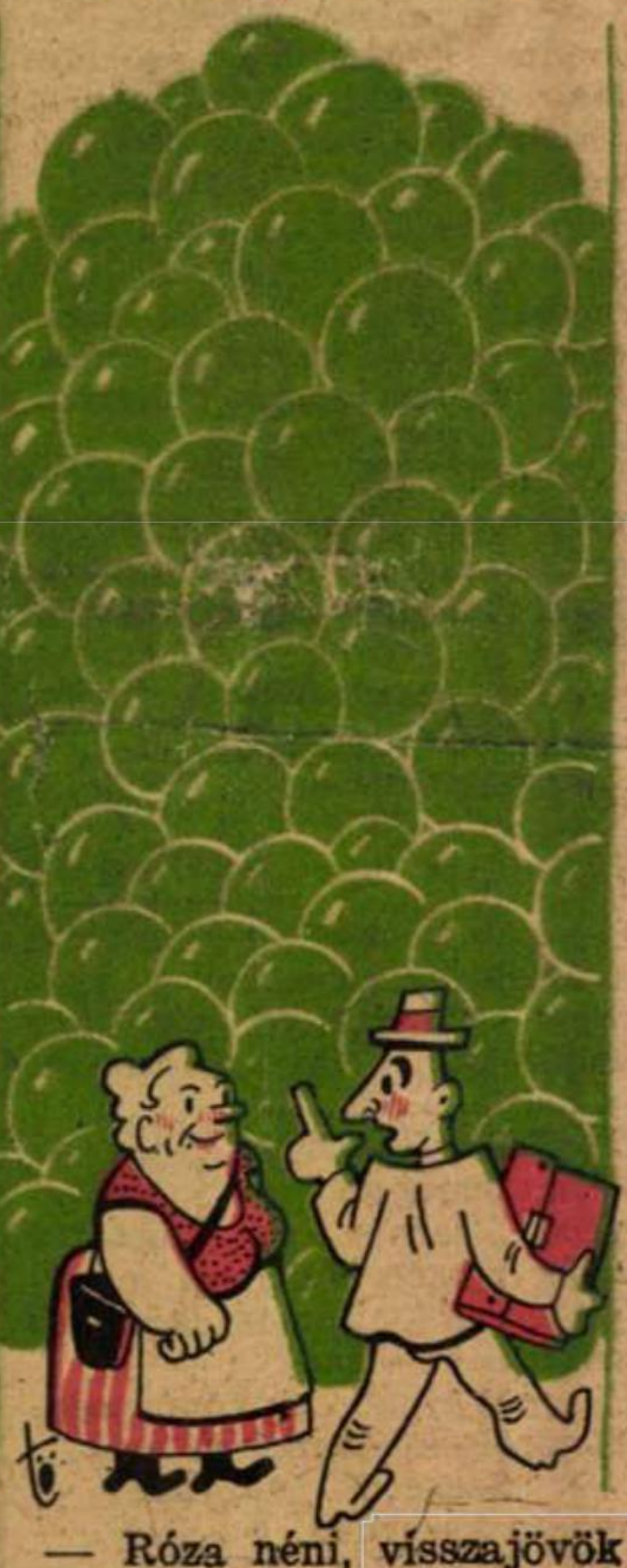

— Róza néni, visszajövök egy félóra mulva. Tegyen nekem félre egy negyedkiló görögöt.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bodó Béla
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Hidvéghy Ferenc
Heves Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kaján Tibor
Kertész Endre
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szegő Gizi
Szemes István
Szép Ernő
Szür-Szabó József
Tabi László
Török János
Vajda Albert

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.
Főszerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JOZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt szeretnék tudni, hogy miért engedte szabadon Szabó Zoltán NOT-tanácselnök Babos hadbíró-ezredest, Schönherz Zoltán gyilkosát?

Majd én megmagyarázom.

Bécs felé közeledtek az oroszok, amikor egy SS-főhadnagy egy bécsi katonát küldött az egyik megfigyelőtoronyba. Öt perc mulva visszament a főhadnagy, de a legényt ott találta a torony aljában üldögélve.

— Hallod-e — kiáltott rá —, innen nem láthatod az ellenséget!

— Tudom. De én annyira haragszom rájuk, hogy látni sem akarom őket.

Olcsóbb lett az átszállójegy!

Az a hír, hogy a BSzKRt az átszállójegy árát 90 fillérről 80 fillérre csökkentette, jelentős megelégedést keltett az arra rászorulók közt.

— Végre ránk is gondoltak! — nyilatkoztak a kalauzok. Igazán szép a BSzKRt-tól, hogy mellékes jövedelmünket a duplájára emelte. Húsz fillér mégis csak több, mint tíz, nem?

Az új kenyér ünnepén

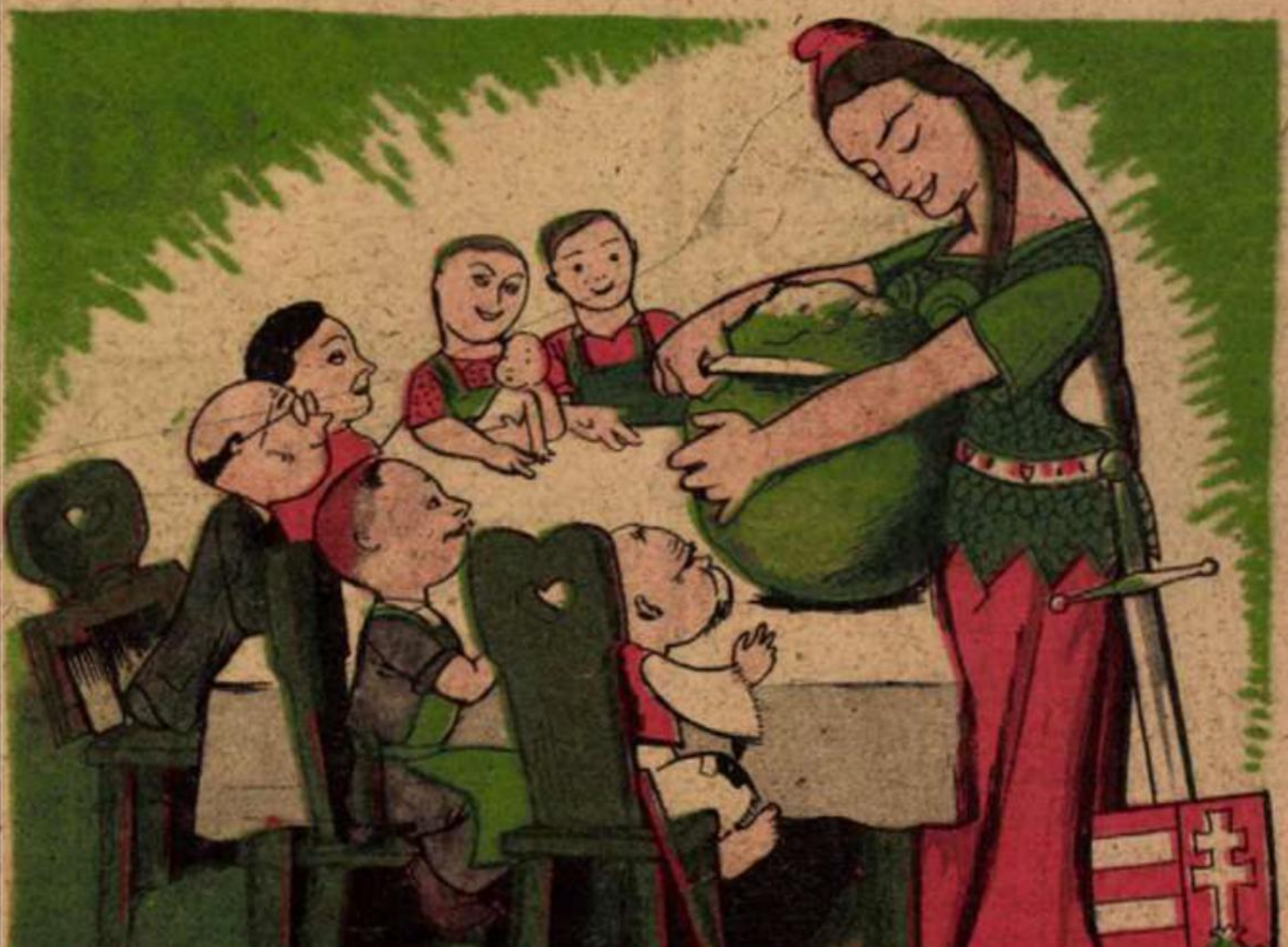

— Ebből az új kenyérből már mindnyájatoknak jutni fog . . .